

8η δικάσιμος

Δευτέρα 27 Μαΐου 2024

Θ΄ Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών

Αίθουσα 4 (κτίριο προκάτ) πρ. Σχολή Ευελπίδων.

Παρόντες κατηγορούμενοι: Κατ. 2, 3 και 4

Ωρα έναρξης: 9:57

[Προσέρχεται ο μάρτυρας Π.Μ., παιδαγωγός στην Κιβωτό του Κόσμου από τον Αύγουστο 2017.]

Πρόεδρος: Σε ποιες δομές έχετε βρεθεί;

Π.Μ: Άνω Βόλο - Διμήνι, από τότε μέχρι και σήμερα.

Πρ: Στην περίοδο που λειτουργούσε ο Άνω Βόλος;

Π.Μ: Μόνο στον Άνω Βόλο. Είμαι παιδαγωγός και συντηρητής έργων τέχνης.

Πρ: Σε ποια ομάδα [παιδιών];

Π.Μ: Μεσαίοι και μικροί.

Πρ: Έχετε υπόψιν περιστατικά βίας από ανθρώπους που τα βίωσαν;

Π.Μ: Το δεύτερο. Από παιδιά έχω ακούσει. Μια περίπτωση που έγινε στα κούλουμα στον Άνω Βόλο, μια περίπτωση που μου είπαν τα πιτσιρικά ότι έγινε ξυλοδαρμός και άλλο ένα περιστατικό από ένα πιτσιρικά που τον κατέβασαν στην Αθήνα. Το πρώτο [περιστατικό] έγινε στο Διμήνι, όταν ήμουν στον Άνω βόλο, τον Ιανουάριο (όταν έγινε η κλοπή). Εγώ εργαζόμουν την Καθαρά Δευτέρα. Το σπίτι του Άνω Βόλου, περίπου 20 στρέμματα, έχει παράσπιτα, μακριά από το κύριο σπίτι. Σε ένα από αυτά είχε μεταφερθεί ένα παιδί. Μεγάλος ηλικιακά, είχε μεταφερθεί από Άνω Βόλο στο Διμήνι. Είχα διαμαρτηρηθεί για τη μεταφορά στην Διευθύντρια [Κατ. 6] και στον υπεύθυνο παιδαγωγό [Κατ. 5] και με μήνυμα. Έμεινε για μήνες. Μέχρι τον ξυλοδαρμό δεν τον είχα δει.

Πρ: Τις συνθήκες διαμονής του τις είδατε;

Π.Μ: Ήταν μόνο του, το είχαν κλειδώσει, εγώ αρνιόμουν να του πάω φαγητό γιατί θεωρούσα ότι ένα παιδί μόνο του μπορεί, αν έχει ψυχολογικά, και να κρεμαστεί. Δεν ήθελα να έχω καμία επαφή με το παιδί. Μας χρέωναν κάτι το οποίο δεν ήταν σωστό, δεν ήταν λογικό. Ένα παιδί το οποίο μπορεί να έβγαινε από το παράθυρο... Όταν ξημέρωσαν τα Κούλουμα είχα σχολάσει, κατευθύνθηκα έξω από το σπίτι για να πάρω το αυτοκίνητό μου και ακούω το όνομά μου. Εγώ τον ήξερα ως [όνομα], μετά έμαθα ότι τον έλεγαν [όνομα]. Μόλις τον είδα έτσι χτυπημένο, ταραχτηκά. Τον είδα ότι ήταν κακοποιημένος, είχε ξερό αίμα στο αυτί του. Έπεσα από τα σύννεφα γιατί δεν είχα τέτοια εικόνα βίαιης συμπεριφοράς για τον [Κατ. 2] και τον [Κατ. 3]. Τον είδα πρησμένο. Δεν είχε αιμορραγία για να πρέπει να τον κάνουμε ράμματα, το πρώτο που σκέφτηκα ήταν να του βάλουμε πάγο.

Πρ: Σας είπε τι έγινε;

Π.Μ: Μου είπε ότι ο [Κατ. 2] και ο [Κατ. 3] τον χτυπούσαν όλο το βράδυ, μου είπε ότι ο [Κατ. 2] δεν ήταν τόσο βίαιος όσο ο [Κατ. 3], μέσα στην κουζίνα μου είπε ότι έγινε. Η συνάδελφος τον παρέλαβε, έμπηξε τα κλάματα. Εγώ είμαι υπερτασικός. Η [όνομα εργαζόμενης] με ενημέρωσε ότι είχε ειδοποιήσει τη διευθύντρια. Εγώ μετά έλειψα δυο μέρες, είχα ρεπό, και όταν γύρισα μας κάλεσαν για να μας εξηγήσουν ότι δεν είχαμε καταλάβει καλά και να μας μαλώσουν τι είναι αυτά τα πράγματα που συζητάμε.

Πρ: Ποιοι ήταν;

Π.Μ: Ήταν ο Πάτερ, που δεν είχε ανάμειξη στο περιστατικό, ήταν ο [Κατ. 2], η [Κατ. 6], ο [Κατ. 5] και όλοι οι παιδαγωγοί.

Πρ: Και τι σας ελέχθη;

Π.Μ: Προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι κανείς δεν χτύπησε το παιδί και ότι χτυπιόταν μόνος του στο τζάκι, ότι έχει ψυχολογικά επειδή είναι από παραβατική οικογένεια. Ο συνάδελφος ο Χ.Χ. ζήτησε να τον δει αλλά του απάντησαν ότι την επιμέλεια την έχει η Κιβωτός. Εκείνη την ημέρα που είχε χτυπηθεί, η [Κατ. 6] πληροφορήθηκα ότι δεν τον πήγε στο νοσοκομείο.

Πρ: Επειδή δεν χρειαζόταν ράμματα ή κάρπα;

Π.Μ: Έπρεπε να ελεγχθεί αν είχε τάσεις αυτοκτονίας.

Πρ: Πού ξέρανε ότι χτυπήθηκε μόνος του;

Π.Μ: Έπρεπε να τον πάνε για να μπορέσουν να αποδείξουν ότι δεν φταίνε.

Πρ: Εσείς το πιστέψατε τότε;

Π.Μ: Όχι. Μετά από τις εξηγήσεις, μείναμε εκεί. Έλειπε ο επιστάτης και όταν γύρισε, βάλανε το παιδί να δουλεύει μέχρι το μεσημέρι. Όταν γυρνούσαν τα παιδιά απ' το σχολείο, σταματούσε. Μετά τις 11, όταν πέφτανε για ύπνο τα παιδιά, μας τον έφερναν πάνω, να κοιμάται με έναν παιδαγωγό.

Τον Αύγουστο, μετά από μήνες, το περιστατικό ήταν για ένα πιτσιρίκι που είχε κλέψει 20 ευρώ, είχε φύγει αζημέρωτα συνοδεία μιας κοινωνικής λειτουργού με το λεωφορείο για την Αθήνα. Τον έδειραν, τον μάλωσαν, τον έβαλαν να ζητήσει συγγνώμη από τον Πάτερ, ήταν ο [Κατ. 4], που είναι ο νονός του.

Πρ: Τον γνωρίζετε;

Π.Μ: Ναι [γυρίζει, δείχνει τον Κατ. 4], ήταν ο [Κατ. 4], ένας αστυνομικός, από αφηγήσεις του παιδιού αυτά. Ξέρω ότι γύρισαν με τα ΚΤΕΛ με την [Κατ. 6]. Ήταν πριν φύγω για Άνω Βόλο.

Πρ: Γνώριζε η [Κατ. 6] για ποιον λόγο πηγαίνει Αθήνα;

Π.Ν: Ναι, λειτουργούσαμε ιεραρχικά. Το παιδί μου είπε ότι έφαγε κάποιες, δεν θυμάμαι ποιοι τον έδειραν, αλλά ήταν εκεί ο [Κατ. 2], ο [Κατ. 4] και κάποιος «αστυνομικός» που τον τρομοκρατούσε. Δεν ξέρω αν ήταν αστυνομικός. Τον χτυπούσαν με τα χέρια, κάτι μπάτσες. Δεν ήμουν αυτόπτης μάρτυρας... Εγώ για πρώτη φορά είχα τους μεγάλους σε πρόγραμμα και όταν πήγα στη δουλειά μου το πρωί, μου ανακοινώθηκε από την [Κατ. 6] «θα πάτε για μπάνιο». Ετοιμαστήκαμε, δεν γνωρίζαμε ότι θα πάμε για μπάνιο. Επειδή φέραμε ευθύνη ως συνοδοί, έπρεπε να είμαστε κι εμείς, δεν πηγαίναμε σε ακτές που είχε ναυαγοσώστες. Όταν τελειώσαμε, στις τρεις το μεσημέρι, και γυρίσαμε, είχε απόλυτη ησυχία και ξαφνικά είδα μπροστά μου τον [όνομα παιδιού] με σκυμμένο το κεφάλι, ούτε καν με κοίταξε, με προσπέρασε και εξαφανίστηκε. Στα δωμάτια έμαθα ότι ήταν ο κ. Μπ.

Πρ: Τι εικόνα σχηματίσατε από αυτό το περιστατικό;

Π.Μ: Κάτι ακούγαμε ότι υπήρχε πρόβλημα με τους μεγάλους, ότι επικοινωνούσαν μεταξύ τους οι μεγάλοι απ' τα μέσεντζερ. Από τα άλλα παιδιά τα ακούγαμε. Ήταν ένα πάρα πολύ τοξικό περιβάλλον, όπου ακούγαμε διάφορα, και από την άλλη έπρεπε να προστατεύσουμε τους εαυτούς μας. Ακούγαμε ότι υπήρχαν προβλήματα στην Καλαμάτα με παιδαγωγούς, το κλίμα ήταν λιγάκι... στραβό. Οπότε ήμουν πάρα πολύ φοβισμένος και προσπαθούσα να προσέχω την κάθε μου κίνηση. Γι' αυτό στο βιβλίο της βάρδιας γράφαμε την κατάσταση της ημέρας.

Πρ: Για τον μικρό, τον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Όταν γύρισα από Σκόπελο, έμαθα ότι τον είχαν δείρει τον μικρό τον [όνομα παιδιού]. Με φώναζαν μέσα, ο [όνομα παιδιού] μου είπε ότι του έδιναν μπουνιές στα πλευρά και ο [όνομα παιδιού] ότι τον χτυπούσανε. Ο [όνομα παιδιού] έλεγε ότι του ρίχναν χαστούκια και μάλιστα έλεγε ότι όταν τον κατέβασαν στο υπόγειο, στο οινόποιείο, ήταν και ο [Κατ. 5], ότι αυτός τους πήγαινε συνοδεία, και κάτω ήταν ο [Κατ. 2]. Είχαμε κάτι δοχεία ανοξειδωτα που λειτουργούν σαν

κάτοπρα και έβλεπε την εικόνα του [Κατ. 5] να εποπτεύει. Αυτά απ' τον [όνομα παιδιού]. Ότι «του δίνανε κάτι μπάτσες». Σίγουρα ο Θεωρής έφαγε ξύλο, αλλά το έμαθα απ' τα παιδιά, απ' τον [όνομα παιδιού]. Στην υποτιθέμενη κλοπή ήταν τρεις.

Πρ: Τα χτυπήματα από ποιον ;

Π.Μ: Απ' τον [Κατ. 3]. Ο [όνομα παιδιού] ήταν και αυτός από αυτούς που συμμετείχαν στην υποτιθέμενη κλοπή. Ήταν απομονωμένος, τους είχαν απομονώσει πίσω από τα ζώα, στην ίδια κατάσταση, κλεισμένο στο σπίτι, κλειδωμένο - με ανοιχτό παράθυρο, όμως. Επειδή ο [όνομα παιδιού] ήταν λίγο φανφάρας, με έτρωγε και πήγα και κατέβηκα μόνος μου στο υπόγειο, στο οينوποιείο, και είδα ότι πράγματι υπήρχε αυτό το δοχείο πάνω στο οποίο έλεγε ότι είδε την αντανάκλαση του [Κατ. 5], που έλεγε το παιδί ότι ήταν κι αυτός μπροστά. Εγώ νομίζω ότι φεύγαν κατευθείαν και πηγαίνανε εκεί στο γραφείο, έπαιρνε ο [Κατ. 5] ένα-ένα παιδί και το ανέβαζε στο γραφείο, που ήταν όλοι οι υπεύθυνοι εκεί, να μιλήσει με τον [Κατ. 3]. Πάνω σε συζήτηση ο κ. Μπ. αναγκάστηκε να το πει αυτό. Υποχρεώθηκε να πει ότι αυτός έπαιρνε τα παιδιά και τα πήγαινε κάτω στο υπόγειο.

Πρ: Κανένα άλλο παιδί δεν είδε την αντανάκλαση του [Κατ. 5];

Π.Μ: Ναι, κανένας άλλος.

Πρ: Η εικόνα που σας είπε ήταν συμβατή με αυτήν που είδατε; Είδατε ένα σημείο αντανάκλασης;

Π.Μ: Ναι, ήταν όπως το έχει περιγράψει, εκεί που ήταν το δοχείο μπορούσε να δει την αντανάκλαση, όπως τα περιέγραψε.

Πρ: Τι έγινε μετά, πώς αντιδράσατε;

Π.Μ: Αναστατωθήκαμε όλοι οι συνάδελφοι. Μεγάλη κινητοποίηση, ζητήσαμε να γίνει ένα έγγραφο για να δούμε πώς μπορούμε να κινηθούμε και να προστατεύσουμε και τα παιδιά. Να πάει ένα έγγραφο επίσημο στην Αθήνα για να δούμε ποιος ήταν αυτός ο παιδαγωγός που ήρθε. Εμείς εκεί ήμασταν για την ασφάλεια των παιδιών. Εκείνη την εβδομάδα προετοιμάστηκε ένα χαρτί, η [Κατ 6] και ο [Κατ. 5]...

Πρ: Το υπογράψατε;

Π.Μ: Όχι, γιατί όταν με φώναξαν και μου δείξαν το χαρτί είδα ότι έγραφε άλλη ημερομηνία, ημέρα που συνέπιπτε με Κυριακή, ημέρα που το γραφείο ήταν κλειστό. Έγραφε 31 Ιουλίου, ενώ [το περιστατικό] έγινε 3 Αυγούστου. Και πάνω-πάνω έγραφε «υποτιθέμενο ξυλοδαρμό από κάποιον υπάλληλο», λες και δεν γνωρίζαμε ποιος ήταν ο υπάλληλος. Το διορθώσαμε και το στείλαμε αλλά απάντηση δεν υπήρξε και έγιναν μετά αυτά που δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες. Απολύθηκε ο κ. Χ.Χ.

Πρ: Είπατε ότι για το περιστατικό του Μαρτίου πιστέψατε την εκδοχή του αυτοτραυματισμού;

Π.Μ: Όχι, γιατί έπρεπε οι ίδιοι να τρέξουν ακόμα και έτσι να έγινε.

Πρ: Τον Αύγουστο του '22, που έχουμε περιστατικό, η περιγραφόμενη και από εσάς βία είναι μικρότερη της βίας που είδατε τον Μάρτιο. Γεννάται το ερώτημα γιατί αντιδράσατε έτσι τον Αύγουστο και όχι τον Μάρτιο;

Π.Μ: Εγώ είχα άδεια, μετά ζητήσαμε όλοι οι συνάδελφοι. Μετά, το παιδί δεν έκανε καμία καταγγελία και από τη στιγμή που δεν ήμουν σίγουρος, δεν μπορούσα να κάνω κάτι.

Πρ: Δεν αντιδράσατε με κάποιον τρόπο, γιατί;

Π.Μ: Ο [όνομα παιδιού] σταμάτησε να ασχολείται μ' αυτό, πήγαινε και δούλευε μαζί με τον επιστάτη, σταμάτησε να μιλάει γι' αυτό.

Πρ: Στη δεύτερη κατάθεσή σας, του Δεκεμβρίου, κάνετε μια περιγραφή για το πώς ήταν κλειδωμένος ο [όνομα παιδιού]. Ενώ κάνετε αναφορά στην πρώτη κατάθεση του Οκτωβρίου, κάνετε αναφορά ότι έμενε μόνος αλλά όχι ότι ήταν κλειδωμένος. Για έναν παιδαγωγό, φαντάζομαι, να είναι κλειδωμένο μόνο του ένα παιδί, είναι ένα περιστατικό αξιόλογο.

Π.Μ: Βέβαια, γι' αυτό δεν του πήγαινα και φαγητό, γιατί δεν συμφωνούσα.

Πρ: Δεν είχατε εμπλοκή στο κλείδωμα, το κατανοώ.

Π.Μ: Δεν είχα καμία επαφή, γιατί δεν του πήγαινα καν εγώ το φαγητό, άρα δεν κλείδωνα και δεν ξεκλείδωνα εγώ.

Πρ: Στην κατάθεσή σας λέτε σε ένα σημείο ότι δεν έχετε λάβει γνώση άλλων παράτυπων συμπεριφορών. Παραταύτα, τον Δεκέμβρη, σε άλλη κατάθεση, αναφέρετε αυτό το περιστατικό που έγινε στην Αθήνα.

Π.Μ: Ναι, το θυμήθηκα μετά. Στην αρχή δεν το θεωρούσα τόσο σημαντικό σε σχέση με την κλίμακα, με το μέγεθος των υπόλοιπων.

Πρ: Μιλήσατε για περιορισμό σε ένα παράσπιτο, το οποίο ήταν κλειδωμένο. Άλλο τέτοιο περιστατικό γνωρίζετε; Απομόνωση;

Π.Μ: Ο [όνομα παιδιού] που ήταν στο δωμάτιο το παλιό, ο [όνομα παιδιού], και αυτός υποτίθεται εμπλεκόμενος στην κλοπή. Τον [όνομα παιδιού] τον πήραν κατευθείαν στην Χίο, τον συνόδευσε ο Χ.Χ., ούτε που τον είδα. Οι υπόλοιποι δύο, ο ένας στο παράσπιτο το ένα και ο άλλος πίσω, στα ζώα, στο άλλο το παράσπιτο.

Πρ: Ποιες ήταν οι συνθηκες; [...] Πόσο καιρό έμενε εκεί;

Π.Μ.: Πολύ. Υπήρχε εντολή στο βιβλίο των παιδαγωγών ο τάδε να είναι εκεί, ο τάδε εκεί, ο τάδε στο παράσπιτο κοντά στα ζώα. Ενημέρωση για το πώς θα λειτουργήσουν οι επόμενες βάρδιες. Εγώ που είχα τα παιδιά τα μικρά και τα μεσαία ήξερα ότι δεν πρέπει να έρθουν σε επαφή μαζί τους.

Πρ: Η [Κατ. 6], ο [Κατ. 5] το γνώριζαν; Ο Πατήρ Αντώνιος;

Π.Μ: Το τι έκανε ο Πατήρ Αντώνιος και η [Κατ. 6] το γνωρίζουν οι ίδιοι. Κάθε πράγμα που γινόταν ήταν αναφερόμενο στην Αθήνα, υπήρχε ιεραρχία.

Πρ: Για τον [όνομα παιδιού] το ίδιο έγινε;

Π.Μ: Δεν το πρόλαβα.

Πρ: Το έχετε ακουστά; Να το ξανατιάσουμε. Όμοια περίπτωση αποκλεισμού επαφών, απομόνωσης; Άλλο περιστατικό;

Π.Μ: Άλλο δεν έχω υπόψη.

Πρ: Τα παιδιά εργάζονταν στο Διμήνι και στον Άνω Βόλο;

Π.Μ: Ένας επιστάτης, μια γεωπόνος [εργάζονταν], τα παιδιά συμμετείχαν και συντηρούσαν όλες τις εγκαταστάσεις. Από κλαδέματα, καθαριότητα, μαζέματα...

Πρ: Θα μπορούσατε να περιγράψετε μια συνήθη μέρα;

Π.Μ: Είχαν τα σχολεία τους τα παιδιά, 2:00-5:00 ή 2:00-4:00 έβγαιναν και να κάνουν από ένα κομμάτι κήπου για να μάθουν να δουλεύουν. Καναδυό-τρεις ώρες μετά το σχολείο. Όσοι είχαν αγγλικά θα πάνε, όσοι δεν έχουν δεν θα κάτσουν, θα κάνουν τις δουλειές τους.

Πρ: Δηλαδή οι δραστηριότητες τους άφηναν χρόνο να διαβάσουν;

Π.Μ: Είχαν χρόνο, είχαν, μιλάμε για Δημοτικό - Γυμνάσιο, όχι Λύκειο.

Πρ: Στα μεγάλα παιδιά πώς ήταν η εργασία;

Π.Μ: Είχε διαφοροποιηθεί, γιατί είχαν κάποια κουπόνια που έπαιρναν από την [Κατ. 6]. Δουλεύαν κανονικά. Απ' το πρωί ως το μεσημέρι, το πρόγραμμα που έβγαζε ο επιστάτης. Κάποιοι δεν πήγαιναν σχολείο, όσοι ήταν πάνω από Γ' Γυμνασίου δεν συνεχίζαν. Εγώ έγραψα τον [όνομα παιδιού] σε ένα νυχτερινό, μου είπαν να τον συνοδεύσω και να τον χρεωθώ, και μετά αυτός έφυγε για την Καλαμάτα και με έπαιρναν για τις απουσίες.

Πρ: Ο [όνομα παιδιού] έκανε κάποια εργασία;

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Πρ: Ο [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Ήταν αυτός που ανεφερα, που πήγε νυχτερινό που τον έγγραφα εγώ.

Πρ: Ο [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Ήταν στον Άνω Βόλο. Δουλεύανε, αλλά δεν ήταν στο πρόγραμμα των μεγάλων. Οι μεγάλοι-μεγάλοι δουλεύανε. Πολλές φορές αρμέγαν, βοηθούσαν τα ζωα να γεννήσουν... Εμείς ήμασταν τουριστικός προορισμός, έρχονταν οι σύλλογοι και βλέπαν τις δομές.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από την εισαγγελέα.]

Εισαγγελέας: Στην αρχή είπατε ότι είχατε αντιδράσει ως προς το γεγονός της μεταφοράς του [όνομα παιδιού] στο Διμήνι...

Π.Μ: Τότε θεωρούσα ότι είχε γίνει κάποια κλοπή, έτσι είχαμε διαβάσει στα ΜΜΕ. Ενημέρωση δεν είχαμε, έπρεπε να προστατέψουμε και τα μικρά παιδιά, και μας έφεραν ένα παιδί μεγάλο, σε απαράδεκτες συνθήκες να παραμείνει μόνο του. Είχα παιδιά άλλης ηλικιακής ομάδας και το πρώτο πράγμα που είπα ήταν: «Αν κρεμαστεί, τι θα κάνουμε;»

Εισ: Τι απόσταση είπατε ότι είχε το σπιτάκι που έμενε από το κεντρικό;

Π.Μ: Στα 50-60 μέτρα.

Εισ: Στην πρώτη κατάθεση είπατε ότι «όταν ήρθε στη δομή, ήμουν θυμωμένος μαζί τους, γιατί είχε κάνει κλοπή»...

Π.Μ: Αυτό μου είχαν πει και ένιωσα ότι έφτυνε στο ποτήρι που έπινε νερό. Αλλά δεν ήθελα να έχω καμία σχέση μαζί του λόγω των συνθηκών κράτησής του, γιατί δεν ήταν φιλοξενία αυτή, και δεν συμφωνούσα.

Εισ: Ποια ήταν η εικόνα όταν είδατε τον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Ήταν παραμορφωμένος, φαινόταν ότι είχε χτυπηθεί, είχε στο αυτί του αίμα ξερό, αλλά δεν αιμορραγούσε. Όταν μου έδειξε, αργότερα, μου έδειξε σημάδια και μου έλεγε πως έβαζε ο [Κατ. 3] πέτρες ανάμεσα στα δάκτυλά του και τον χτυπούσε.

Εισ: Στην πρώτη κατάθεσή σας είπατε ότι θα μπορούσε να τον έχει τσιμπήσει κάτι.

Π.Μ: Αρχικά όταν τον είδα πρησμένο έτσι σκέφτηκα. Αλλά όταν μου εξήγησε τι είχε συμβεί, είδα καλύτερα και σε τι κατάσταση ήταν και τον πήγα κατευθείαν πάνω να του βάλουμε πάγο.

Εισ: Η [Κατ. 6] ήρθε στον Άνω Βόλο;

Π.Μ: Έμαθα ότι ήρθε αλλα δεν ασχολήθηκε μαζί του

Εισ: Τον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Δεν τον θυμάμαι καν. Θυμάμαι ότι τον πήρε ο Χ.Χ. και τον πήγε στη Χίο.

Εισ: [Ονόματα παιδιών], τα θυμάστε;

Π.Μ: Τα θυμάμαι ότι ήταν στο Διμήνι αλλά δεν θυμάμαι αν ήταν εκείνες τις μέρες εκεί.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας.]

Μαριλένα Παπαχρήστου: Έχετε αναφέρει σε κατάθεση ότι μέχρι τα Κούλουμα δεν ήρθατε σε επαφή με τον [όνομα παιδιού]. Αυτός ήρθε μαζί σας;

Π.Μ: Όχι, μόνο από μακριά.

Παπαχ: Άρα μέχρι Καθαρά Δευτέρα το είχατε δει το παιδί;

Π.Μ: Όχι.

Παπαχ: Είπατε ότι στο σπίτι αυτό δεν είχε ούτε τηλεόραση, ούτε κινητό, ούτε τίποτα. Πού το ξέρετε;

Π.Μ: Όταν άρχισε να δουλεύει και έπρεπε να του πηγαίνουν τα φαγητά του, κάτω, η κ. Γ., ήξερα ότι δεν είχε τι να κάνει και του πήγα κάποιους τόμους εγκυκλοπαίδειας για να έχει να περνάει την ώρα του μετά τη δουλειά.

Παπαχ: Πριν την Καθαρά Δευτέρα τον [όνομα παιδιού] τον γνωρίζατε;

Π.Μ: Ναι.

Παπαχ: Τον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Ναι.

Παπαχ: Ποια ήταν η εικόνα; Σας δημιουργούσαν προβλήματα;

Π.Μ: Όσο κάποιος έφηβος. Μπορεί να κάναν καμιά χαζομάρα, αλλά σε φυσιολογικό βαθμό. Σκεφτείτε ότι μέχρι τότε διαβάζανε τις κάρτες τους, τις κάρτες που γράφανε για να πούνε χρόνια πολλά στον Πάτερ Αντώνιο.

Παπαχ: Μέχρι να πάτε στον Βόλο, στο Διμήνι είχατε και μικρά και μεσαία και μεγάλα παιδιά. Τι εργασίες γίνονταν;

Π.Μ: Όλες τις δουλειές, σε όλους τους τομείς, από τα μικρά που σκουπίζουν, ψεκάζουν, καθαρίζαν κ.τ.λ. Τα πιο μεγάλα τα ίδια, αλλά πιο δύσκολα, να καθαρίσουν τις μάντρες κτλ.

Παπαχ: Οι μεγάλοι τι έκαναν;

Π.Μ: Τις βαρύτερες δουλειές; Τα ζώα...

Παπαχ: Και γιατί είναι βαριά δουλειά;

Π.Μ: Δεν είναι χάιδεμα αυτή η δουλειά. Κοπριές που μπορεί να πάθεις τέτανο, το βάρος, οι μυρωδιές, είναι πολύ δύσκολη δουλειά. Έκαναν τα πάντα, τακτοποιούσαν τις προσφορές που μας έκαναν...

Παπαχ: Τι πράγματα ερχόντουσαν;

Π.Μ: Πούλμαν ολόκληρα, ρούχα, αντικείμενα. Οι μεγάλοι ξεφόρτωναν, κουβαλούσαν, τακτοποιούσαν στα ράφια, τα πάντα έκαναν.

Παπαχ: Η μία δομή με την άλλη ήταν κοντά;

Π.Μ: Από το κέντρο του Βόλου έχουμε ίδια απόσταση και μεταξύ τους το ίδιο, περίπου 5 χιλιόμετρα.

Παπαχ: Επιστάτης υπήρχε και στις δύο δομές;

Π.Μ: Ένας και για τις δύο. Όχι μόνο αλλά και για τη Βελίκα, ένα κτήμα μεγάλο.

Παπαχ: Αυτό το περιποιούνται παιδιά; Γιατί πρώτη φορά ακούμε γι' αυτό.

Π.Μ: Ήταν μια έκταση με ένα μεγάλο σπίτι. Είχε πέσει στην αντίληψή μου ότι με τον επιστάτη το φρόντιζαν για να πάμε διακοπές. Εκεί είχε χτυπήσει και ο [όνομα παιδιού] και πήγε μόνος του στο φαρμακείο, και είχαμε θορυβηθεί όλοι όταν ακούσαμε ότι πήγε μόνος του.

Παπαχ: Θεωρητικά μαθήματα γίνονταν;

Π.Μ: Η γεωπόνος μας, που είναι εξάισια επαγγελματίας, τους μάθαινε και θεωρητικά και τους έδειχνε.

Παπαχ: Αυτή, η κ. Α. ήταν και για τις δυο δομές;

Π.Μ: Ναι.

Παπαχ: [επιδεικνύει φωτογραφία] Αναγνωρίζετε πρόσωπο και σημείο;

Π.Μ: Ο [όνομα παιδιού] στο Διμήνι.

Παπαχ: Άρα πριν έρθει στον Βόλο;

Π.Μ: Ναι.

Παπαχ: Άρα και πιο μικρός εδώ. Τι ακριβώς κάνει εδώ, σ' αυτή τη φωτογραφία;

Π.Μ: Βάφει ή ξύνει τον τοίχο. Οι παιδαγωγοί, πολλές φορές, ήμασταν υποχρεωμένοι να κάνουμε δουλειές. Δείχναμε πώς μπορούν να γίνουν και κάναμε και εμείς δουλειές.

Παπαχ: Το πρόσωπο αυτό [επιδεικνύει φωτογραφία] το αναγνωρίζετε;

Π.Μ: Χορτοκοπτικό έχει, ο [όνομα παιδιού] είναι. Είμαι κι εγώ σε αυτήν τη φωτογραφία. Είναι η μέρα που κατέβηκαν τα παιδιά στην Καλαμάτα. Εγώ από τη δομή του Βόλου, μου ζητήθηκε να συνοδεύσω τον [όνομα παιδιού]. Εδώ αναγνωρίζω τον [όνομα παιδιού], δίπλα στον Πάτερ που τον έχει αγκαλιά, δεξιά είναι ο [όνομα παιδιού], ο [όνομα παιδιού], ο [όνομα παιδιού]...

Παπαχ: Στα πλαίσια της ενασχόλησης, κρατούνταν κάποιο ημερολόγιο από τους παιδαγωγούς;

Π.Μ: Ναι, σε καθημερινή βάση γράφαμε τι κάναμε για να μπορεί ο επόμενος που έχει βάρδια να συνεχίζει.

Παπαχ: Στις 3/8/22 τι ακριβώς είδατε να αναγράφει στο ημερολόγιο;

Π.Μ: Πληροφορίες για το πώς έπρεπε να δράσουν οι παιδαγωγοί.

Παπαχ: Οι πληροφορίες από πού μεταφέρονταν;

Π.Μ: Ο επόμενος παιδαγωγός είχε γράψει...

Παπαχ: Αναγνωρίζετε αυτή τη σημείωση;

Π.Μ: Ναι, αυτή είναι.

Παπαχ: Διαβάστε την.

Π.Μ: [Διαβάζει] «3/8/2022... Γιάμη». Η Γιάμη είναι ένα σκυλάκι. «...Απομόνωση μεταξύ τους, δεν μιλάνε καθόλου, πάντα μπροστά να είναι παιδαγωγός, κύριος [Κατ. 3]»

Παπαχ: Η γραφή ποιανού είναι; Γιατί των κατηγορουμένων δεν είναι.

Π.Μ: Δεν είμαι γραφολόγος. Είχε ένα σπιτάκι ο σκύλος και δίπλα κοιμόταν σε ένα σπιτάκι το παιδί.

Παπαχ: «Ο [μικρό όνομα] όπως ήταν στα ζώα» και το μέσα σε αγκύλες «απομόνωση», μπορείτε να το εξηγήσετε; Ο [μικρό όνομα] είναι ο [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Ο [μικρό όνομα] κοιμόταν, δίπλα υπήρχε ένα κτίσμα με τροφές ζώων και δίπλα κασπίκες, γαϊδουράκια και το σφαγείο, δίπλα από αυτό ήταν ο χώρος αυτός. Ήταν σε απομόνωση εκεί για να μην έρχεται σε επαφή με τους άλλους.

Παπαχ: Όταν λέτε να μην έρχεται σε επαφή με τους άλλους, δηλαδή σ' αυτό το διάστημα των δύο μηνών, επαφή με τα παιδιά δεν είχε;

Π.Μ: Δεν μπορώ να πω για όλο το διάστημα. Στα κλεφτά μπορεί και να είχαν, δεν επιτρεπόταν όμως κανονικά.

Παπαχ: Εσείς ξέρατε αν επικοινωνούσε με άλλα παιδιά;

Π.Μ: Όχι, όχι, μου απαγορευόταν κιάλας, αλλά όταν κάνανε δουλειές, συναντιόντουσαν καμιά φορά. Όλο και μια κουβέντα αντάλασσαν.

Παπαχ: Επιστρέφω στο έγγραφο 3/8/2022. Λέει: «[ονόματα παιδιών] Σε απομόνωση. Μεταξύ τους δεν θα μιλάνε καθόλου».

Π.Μ: Δεν μπορώ να απαντήσω γιατί να μην μιλάνε τα παιδιά μεταξύ τους.

Γιάννης Κώτσος (Συνήγορος υπεράσπισης): [Παρεμβαίνει] Δεν ξέρουμε καν ποιος μπορεί να έγραψε το σημείωμα, πώς θα βγάλουμε συμπέρασμα;

Π.Μ: Δεν γνωρίζω τον γραφικό χαρακτήρα, ποιος το έγραψε.

Πρόεδρος: [Παρεμβαίνει] Επιβεβαιώνετε ότι είναι από το βιβλίο παιδιαγωγών, ότι το έχει συντάξει κάποιος παιδαγωγός;

Π.Μ: Ναι, είμαι βέβαιος. Το έγραψε ο επόμενος αλλά δεν ξέρω ποιος ήταν. Όταν έφυγα για την άδειά μου, ήταν γραμμένο. Όταν γύρισα από την άδειά μου, αυτό το τμήμα έλειπε.

Παπαχ: Και πώς υπάρχει μέσα στη δικογραφία;

Π.Μ: Δεν ξέρω. Μου φάνηκε παράξενο ότι έλειπε.

Παπαχ: Εμένα μου φαίνεται παράξενο που τα παιδιά δεν μιλάνε καθόλου μεταξύ τους, γιατί;

Π.Μ: Εκτελούσαμε τις εντολές εκ της διεύθυνσεως. Δεν είχα την ομάδα των μεγάλων, δεν ξέρω τι γινόταν.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας.]

Ευγενία Κορδού: Ο [όνομα παιδιού] ήταν εμφανώς χτυπημένος;

Π.Μ: Εμένα μου έχει συμβεί δυο φορές να μεταφέρω παιδί με αίμα και να το βάλω στο αυτοκίνητο, αλλά αφού ενημέρωσα πρώτα. Ούτε για μια ασπιρίνη μόνοι μας. Αυτός ήταν ο κανόνας και έπρεπε να δίνουμε αναφορά. Θα μπορούσαν με το αυτοκίνητο να τον πάνε, το πρήξιμο ήταν εμφανέστατο.

Κορ: Όταν τον είδατε δεν σας είπε «Α, κ. Π., δεν θέλω να πάω στο νοσοκομείο»;

Π.Μ: Μου είπε μόνο ότι πονάει, ότι η συνάδελφος ανέλαβε να ενημερώσει την [Κατ. 6] και τον Πάτερ, και ότι τον άφησαν αβοήθητο.

Κορ: Η διευθύντρια ενημερώθηκε;

Π.Μ: Ναι.

Κορ: Τον πήγαν στο νοσοκομείο;

Π.Μ: Έμαθα ότι τον πήγαν στο Διμήνι και όχι στο νοσοκομείο.

Κορ: Γιατί πιστεύετε ότι δεν τον πήγανε;

Π.Μ: Για να μην μαθευτεί ο ξυλοδαρμός. Αυτό πιστεύω.

Κορ: Στον κ. Χ.Χ. επέτρεψαν να τον δει;

Π.Μ: Όχι. Δεν πήρε θέση ο Πάτερ. Ο [Κατ 5] είπε ότι δεν έχει καμία δουλειά να τον δει.

Κορ: Ποιος είπε ότι χτυπιόταν μόνο του το παιδί;

Π.Μ: Όλοι. Η [Κατ. 6] είπε ότι είχε πολλή δουλειά και πράγματα στο κεφάλι της και δεν μπορούσε να ασχοληθεί. Πράγματα που δεν βγάζουν νόημα.

Κορ: Λέτε ότι ήταν κλειδωμένος σε ένα σπίτι, βέβαια τα παράθυρα άνοιγαν. Ένα παιδί στο οποίο απαγορεύουν να έρθει σε επαφή με άλλα παιδιά, το θεωρείτε καλό για την ψυχική του υγεία;

Π.Μ: Δεν ξέρω να σας απαντήσω. Κανονικά δεν πρέπει να είναι σε σπίτι που δεν έχει καν άδεια.

Κορ: Εσείς όταν ακούσατε ότι έκλεψαν λεφτά από μια παιδαγωγό και ότι μετά έφυγαν για την Αθήνα, σας φάνηκε λογικό; Μεταφέρονταν τα παιδιά απ' τη μια δομή στην άλλη συχνά;

Π.Μ: Το να φεύγουν, ναι, αλλά όχι ξυλοδαρμό και τέτοια, δεν το καταλάβαινα. Εν ριπή οφθαλμού μπορούσε να μεταφερθεί ένα παιδί από δομή σε δομή.

Κορ: Υπήρχε κάποια αιτιολογία; Γινότανε συχνά;

Π.Μ: Ότι εστάλη για να στελεχώσουν την δομή ή επειδή δεν ήταν καλό παιδί.

Κορ: Είπατε ότι τον [όνομα παιδιού] τον μετέφεραν αμέσως μετά;

Π.Μ: Ναι και δεν το είχε κάνει ξανά, να μου γυρίσει το κεφάλι. Στην Κιβωτό, σε αντίθεση με την τακτική των διαχωρισμών και των πολλών ταχυτήτων, εγώ φερόμουν ίδια σε όλα και έτσι μου είχαν εμπιστοσύνη. Είχαμε παιδιά πολλών ταχυτήτων, τα παιδιά τα καλομαθημένα και τα πιο παρατημένα, κι εγώ δεν έκανα διακρίσεις. Είχαμε, ας πούμε, τον [όνομα παιδιού], ο οποίος έπαιρνε συνέχεια, και άλλα που δεν έπαιρναν τίποτα.

Κορ: Είπατε μικρά-μεσαία γυρνούσαν απ' το σχολείο, 2:00 - 5:00 έκαναν εξωτερικές δουλειές και είχαν και χρόνο να διαβάσουν. Πότε τα έκαναν όλα αυτά; Πότε προλάβαιναν να διαβάσουν;

Π.Μ: Δεν πήγαιναν όλα φροντιστήριο, εκεί γίνονταν τα διαβάσματα, όσα είχαν διάβασμα δεν κάνανε όλα δουλειές, δύο ώρες διάβασμα ήταν υπέρ αρκετό. Ήταν παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, παιδιά που δεν μπορούσαν να βγάλουν σχολείο. Αλλά δεν φροντίζονταν. Είχαν μεγάλα κενά. Κάποια παιδιά μπορεί να ήταν και για το ειδικό σχολείο αλλά δεν πήγαιναν.

Κορ: Είπατε και για [όνομα παιδιού] ότι δούλευε πολλές ώρες;

Π.Μ: Δεν ξέρω τι συμφωνίες γίνονταν, τα παιδιά με την [Κατ. 6], για τις δουλειές.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας.]

Ανδρέας Μάτσικας: Ως προς τον ξυλοδαρμό του [όνομα παιδιού], η [Κατ. 6] ήταν ενήμερη;

Π.Μ: Για τον ξυλοδαρμό του [όνομα παιδιού] θα ενημερώθηκε από την κ. Ο.Π. και την κ. Χ. (εργαζόμενες) που διαχειρίστηκαν το γεγονός. Ο πάτερ Αντώνιος ήταν πάνω μαζί τους, έκανε Κούλουμα μαζί τους, εγώ έμαθα ότι [Κατ. 6] τον είδε.

Μάτσ: Ως προς τον [όνομα παιδιού] είπατε ότι μετά μεταφέρθηκε στον Κολωνό;

Π.Μ: Έτσι είπε ο [όνομα παιδιού], ότι τον πήραν αξημέρωτα και του ρίξαν κάτι μπάτσες και τον αγρίεψαν.

Μάτσ: Μετά τον ξυλοδαρμό του, τον είδε ο κ. Παπανικολάου;

Συνήγοροι υπεράσπισης: [Παρεμβαίνουν έντονα] Ποιος είναι ο «κύριος Παπανικολάου»!;

Συνήγοροι υποστήριξης της κατηγορίας: [Έντονα] Ο κύριος κατηγορούμενος!

Π.Μ: Πήγε στο γραφείο του.

Μάτσ: Είπατε πριν: «για να στελεχωθεί κάποια άλλη δομή». Τι εννοείτε;

Π.Μ: Κάποιοι πήγαν σε άλλη δομή για να πάνε σχολείο, αλλά ο [όνομα παιδιού] για να δουλέψει, να συνεχίσουν να δουλεύουν, να καλύψουν ανάγκες, επειδή είχαν εμπειρία και γνώση.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας.]

Στυλιανός Σμπώκος: Τι διαφορά έχει η εκπαίδευση από την εργασία σε ένα αγροτικό σχολείο;

Π.Μ: Δεν είχε κορμό, πρακτικά ήταν εργασία, δεν ήταν εκπαίδευση, να ταΐζεις γαϊδούρια και ζωντανά, πρέπει να βγάζεις με το φυτάρι μπάζα και κοπριές, ένας ανήλικος...

Σμπ: Μια γεωπόνος τι μπορεί να δείξει σε ένα παιδί;

Π.Μ: Πώς να κλαδέψει. Αλλά αυτό ήταν δουλειά.

Σμπ: Εσείς έχετε κάνει εργασίες και εκτός δομών για λογαριασμό της Κιβωτού. Σε εκκλησίες, στις κηδείες είχατε πάει;

Π.Μ:Βεβαίως. Όποιος δεν φοβόταν, πήγαινε, και σημειώναμε τις καταστάσεις, στις οποίες γράφανε ποιοι δώσανε λεφτά, και παραδίδαμε στην [Κατ 6].

Σμπ: Πού τα παραδίδατε;

Π.Μ: Στην [Κατ. 6].

Σμπ: Το υφος της κλοπής που λένε ότι έγινε;

Π.Μ: Εγώ έχω αμφιβολίες και για το εάν εκλάπησαν χρήματα. Στα ΜΜΕ ό,τι διάβασα...

Σμπ: Σε ποιο γραφείο πήγαιναν τα λεφτά;

Π.Μ: Στης [Κατ. 6].

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Μαρίνα Πανίδου: Για να κάνουμε διαχωρισμό στα δύο περιστατικά, είπατε ότι ο [όνομα παιδιού] έλεγε πολλά ψέματα και θέλατε να διασταυρώσετε τα λεγόμενά του. Πώς το κάνατε;

Π.Μ: Πήγα στον τόπο, έχω καλή σχέση με τα πράγματα και τον τόπο, γιατί είμαι εικαστικός.

Παν: Πού λοιπόν αντικατοπτριζόταν το πρόσωπό του, αφού είστε εικαστικός;

Π.Μ: Είναι ανοξείδωτα δοχεία, που λειτουργούν ως καθρέφτης.

Παν: Γνωρίζετε γιατί περιέγραψε αλλιώς το περιστατικό στην μαγείρισσα;

Π.Μ: Όχι.

Παν: Σε άλλον το είπε;

Π.Μ: Αυτό το είπε σε μένα, δεν ξέρω σε κάποιον άλλο.

Παν: Ο κύριος [όνομα παιδιού] στην μαγείρισσα το είπε;

Π.Μ: Δεν το ξέρω.

Παν: Ασπρίνη ζήτησε;

Π.Μ: Δεν το ξέρω.

Παν: Είχε κόβιντ;

Π.Μ: Έτσι είχα ακούσει.

Παν: Είπε στην μαγείρισσα ότι θέλει ένα χάπι ντεπρόν, επειδή είχε πονοκέφαλο λόγω κόβιντ, το ξέρετε;

Π.Μ: Όχι.

Παν: Στις 3/8, είπατε, επιστολή με λάθος ημερομηνία κτλ. Γνωρίζετε αν η [Κατ. 6] έκανε καταγγελία στην εισαγγελία γι' αυτό;

Π.Μ: Όχι.

Παν: Πάμε στο άλλο περιστατικό, με βαρύ τραυματισμό του [όνομα παιδιού]. Εσείς είπατε στην κ. Εισαγγελέα ότι εντύπωσή σας ήταν ότι κάτι τον είχετσιμπήσει;

Π.Μ: Θα μπορούσε κάτι να τον έχειτσιμπήσει, επειδή ήταν πρησμένος, ως πρώτη εντύπωση, ως δεύτερη όμως όχι.

Παν: Η τρίτη σας εκδοχή είναι ότι δεν ήταν η εικόνα του αυτή που υπαγόρευε να τον πάνε στον γιατρό, αλλά ο φόβος σας μήπως πρέπει να του κάνουν ΚΑΡΠΑ.

Π.Μ: Δεν είπα αυτό. Η εικόνα του ήταν τέτοια που έπρεπε να του βάλω πάγο. Δεν έπρεπε ΚΑΡΠΑ, αλλά τις πρώτες άμεσες βοήθειες...

Παν: Ερωτηθήκατε αν η [Κατ. 6] ενημερώθηκε. Γνωρίζετε πόση ώρα εμεινε μαζί με τον όνομα παιδιού];

Π.Μ: Δεν γνωρίζω.

Παν: Γνωρίζετε ότι εκείνη την ημέρα τον πήραν να τον πάνε στο Διμήνι να τους υποδείξει πού είχε πάει τα κλεμμένα;

Π.Μ: Το άκουσα από συνάδελφο, σε χρόνο ντε-τέ.

Παν: Η κλοπή πότε έγινε;

Π.Μ: Ιανουάριο.

Παν: Δηλαδή δύο μήνες περιμέναν από την Κιβωτό να βρουν πού έχουν πάει τα κλεμμένα; Αν για 20 ευρώ ενεργοποιούν τον μηχανισμό που είπατε πιο πριν, για 30.000 γιατί να περιμένουν δύο μήνες;

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Παν: Η [Κατ. 6] είχε λόγο να μην καλέσει το ΕΚΑΒ; Είχε κάποια προηγούμενα;

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Παν: Γνωρίζετε περιστατικά που δείχνουν την ευαισθησία της [Κατ. 6]; Μας είπε, για παράδειγμα, η μαγείρισσα ότι μια περίοδο που ο [όνομα παιδιού] δεν είχε όρεξη, πήγαινε η [Κατ. 6] και τον έβρισκε.

Π.Μ: Όχι.

Παν: Η πόρτα κλείδωνε;

Π.Μ: Κλείδωνε σίγουρα.

Παν: Η [Κατ. 6] πήγαινε εκεί; Επέβλεπε κανείς αυτό το σπίτι πότε άνοιγε και πότε έκλεινε;

Π.Μ: Δεν γνωρίζω.

Παν: Γνωρίζετε αν ο [όνομα παιδιού] πήγαινε στην κουζίνα και έτρωγε;

Π.Μ: Δεν το γνωρίζω.

Παν: Είπατε ότι είχατε αντίρρηση και που ήρθε ο [όνομα παιδιού] στη δομή και που απομονώθηκε και ότι φοβόσασταν μην αποπειραθεί να αυτοκτονήσει. Γιατί φοβόσασταν; Ο μόνος που υπήρχε περίπτωση να αποπειραθεί να αυτοκτονήσει ήταν ο [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Γιατί είχε εμπλακεί σε εκείνη την υπόθεση, δεν ήξερα τι να έχει στο μυαλό του.

Παν: Ξέρετε για την επιστολή που έστειλε ο [όνομα παιδιού] στην [Κατ. 6] και την ευχαριστούσε;

Π.Μ: Όχι.

Παν: Πότε θα ενηλικιωνόταν;

Π.Μ: Δυο μήνες μετά.

Παν: Στην πρώτη κατάθεση στην εισαγγελία λέτε: «όλη νύχτα μέχρι τις 2 που κοιμήθηκα άκουγα διάφορες μετακινήσεις και αναστάτωση». Κι ερωτώ: Έχετε την ανησυχία ότι ένα παιδί μπορεί να αυτοκτονήσει και ακούτε θόρυβους και αναστάτωση. Δεν ασχολείστε να δείτε τι γίνεται;

Π.Μ: Στην κ...

Παν: [Διαβάζει κατάθεση] «Εκείνη τη νύχτα οι δύο κατηγορούμενοι ανεβοκατέβαιναν, αυτούς άκουγα, δεν έδινα σημασία», λέτε στην κατάθεση. Όλη νύχτα ακούγατε μετακινήσεις. Είναι συνηθισμένο; Γιατί δεν ανησυχήσατε;

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Πέτρος Καϊμακάμης: Πώς προσληφθήκατε; Δώσατε ΑΣΕΠ;

Π.Μ: Βιογραφικό δίναμε.

Καϊμ: Είχατε προηγούμενη εμπειρία με την παιδαγωγική;

Π.Μ: 12 χρόνια σε ΙΕΚ, και τα λοιπά.

Καϊμ: Η δομή Διμηνίου τι κτίριο ήταν; Ήταν μια πολυτελής κατασκευή;

Π.Μ: Μια πολυτελής κατασκευή, μεγάλη, όπου έμενε ο [επιχειρηματίας] κύριος [Κωνσταντίνος] Λούλης παλιότερα.

Καϊμ: Είχε χώρους που δείχνανε πώς βγαίνει το σιτάρι, το αλεύρι;

Π.Μ: 12 στρέμματα. Όμως δεν είχε τις προϋποθέσεις για να μείνει ένα παιδί.

Καϊμ: Κάποιος που πήγαινε να το δει, μπορούσε να μάθει πώς βγαίνει το λάδι, πώς γίνεται το αλεύρι;

Π.Μ: Και ναι και όχι, ερχόνταν και τους ξεναγούσαμε και τους δείχναμε τους χώρους.

Καϊμ: Βλέπατε ότι υπήρχαν τέτοιες υποδομές;

Π.Μ: Αυτές οι υποδομές δικαιολογούσαν τον τίτλο γεωργικό σχολείο.

Καϊμ: Μπορείτε να επαναλάβετε πώς είναι η απόσταση από Διμήνη ως τον Άνω Βόλο;

Π.Μ: 5 χλμ από Διμήνι μέχρι Άνω Βόλο.

Καϊμ: Μήπως από τον Άνω Βόλο ως τον Βόλο είναι 5 χλμ;

Π.Μ: Για μένα ναι, λιγότερο από 10. 6-7.

Καϊμ: Πώς μεταφέρονταν τα παιδιά απ' τη μια δομή στην άλλη; Αν μεταφέρονταν;

Π.Μ: Κάποιες φορές, πριν κάποιοι μεγάλοι μείνουν εκεί, κάποια μεγάλα παιδιά μένανε εκεί κάποιες μέρες, και μετά επέστρεφαν Άνω Βόλο και τούμπαλιν.

Καϊμ: Πάμε στο θέμα του [όνομα παιδιού]. Εσείς ξέρετε, έχετε φάκελο για κάθε παιδί από πού έρχεται το κάθε παιδί; Ξέρετε από ποια δομή είχε έρθει;

Π.Μ: Η κοινωνική υπηρεσία τα ξέρει αυτά, όχι.

Καϊμ: Ο [όνομα παιδιού] λέει «εγώ ηρθα απ' τα Γιάννενα γιατί με πιάσανε να κάνω ομαδική χρήση χασίς με άλλα παιδιά».

Π.Μ: Δεν το ήξερα.

Καϊμ: Όλα τ' άλλα τα ξέρεις, εκτός απ' αυτό... Μπορείτε να δώσετε μια εξήγηση γιατί δοθηκε εντολή να μείνει σε παρακείμενο οίκημα και όχι μαζί με τα άλλα παιδιά;

Π.Μ: Όχι.

Καϊμ: Τι μάθατε εσείς;

Π.Μ: Μέτα την κλοπή; Ήταν εμπλεκόμενος στην υποτιθέμενη κλοπή και τους έστειλαν σε διαφορες δομές. Αυτόν τον έστειλαν σε εμάς.

Καϊμ: Μάθατε, ακούσατε, πληροφορηθήκατε ότι η παρέα των τεσσάρων είχαν ομολογήσει στην αστυνομία ότι έκαναν την κλοπή αυτή;

Π.Μ: Εγώ είχα μάθει από στόμα σε στόμα ότι τους συνέλαβαν και τους έστειλαν στον εισαγγελέα. Ο [Κατ. 5] έβγαζε φωτογραφίες με χειροπέδες για να συνειστούν...

Καϊμ: Κύριε Πρόεδρε, η αξιοπιστία της μαρτυρίας μπορεί να ελεγχθεί. [Προς τον μάρτυρα] Μάθατε ή δεν μάθατε ότι τον Φεβρουάριο που πέρασε θα γινόταν δίκη στον Βόλο με κατηγορούμενους τα συγκεκριμένα άτομα;

Π.Μ: Έμαθα, θα γινόταν δίκη για την κλοπή.

Καϊμ: Πόσα χρήματα ακούστηκε ότι είχαν πάρει;

Π.Μ: 20-30.000 ευρώ.

Καϊμ: Μάθατε αν δώσανε τα χρήματα πίσω;

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Καϊμ: Είπατε ότι ήταν κάποιος κλειδωμένος σε παρακείμενο χώρο. Είχε παράθυρο ή όχι;

Π.Μ: Είχε παράθυρο, πέντε, μαζί με της κουζίνας.

Καϊμ: Αυτά τα παράθυρα ήταν σφραγισμένα ή ελεύθερα;

Π.Μ: Ναι, ήταν ανοιχτα. Ήταν παραδοξο.

Καϊμ: Αυτός που ήταν μέσα μπορούσε να βγει έξω; Έχει κατατεθεί εδώ ότι «πήγαμε και το ελέγξαμε και είχε έναν σύρτη κι αυτός ο σύρτης άνοιγε και από μέσα και από έξω». Είχε ή δεν είχε; Σύρτη ή κλειδαριά;

Π.Μ: Δεν είχε σύρτη ή κλειδαριά. Θυμάμαι ότι είχε κλειδιά.

Καϊμ: Ο [όνομα παιδιού] πόσων ετών ήταν τότε;

Π.Μ: Πλησίαζε να γίνει 18.

Καϊμ: Έβγαινε έξω; Πήγαινε σε ποδοσφαιράκια;

Π.Μ: Δεν ήταν στην δική μου γνώση. Εγώ ήμουν στον Άνω Βόλο, αυτός ήταν στο Διμήνι, πιο πριν τον ηξερα ότι είναι καλό παιδί, αλλά τότε ήταν σε άλλη δομή.

Καϊμ: Διαβάζω στην κατάθεσή σας, Οκτώβριος του '22: «Όλη νύχτα άκουγα [...] το πρωί που ξύπνησα, βγήκα απ' το κεντρικό κτίριο και κατευθυνόμουν προς την έξοδο της δομής, άκουσα τον [όνομα παιδιού]». Πώς;

Π.Μ: Από το παράθυρο βγήκε.

Καϊμ: Ήταν γνωστό ότι μπορούσε να βγει από το παράθυρο; Τι έννοια έχει η απομόνωση; Ότι είναι κλειδωμένος, σε απομόνωση;

Π.Μ: Ρωτήστε αυτούς που το διέταξαν. Και εμένα παράξενο μου φαίνεται.

Καϊμ: Πώς συναντηθήκατε έξω στην έξοδο της δομής; [...] Πώς ξέρατε ότι ήταν απομονωμένος;

Π.Μ: Οι εντολές ήταν να είναι απομονωμένος.

Καϊμ: Τον κ. [όνομα παιδιού] τον ξέρετε;

Π.Μ: Ναι.

Καϊμ: Τι σας έχει πει για τα γεγονότα αυτά;

Π.Μ: Για τον ξυλοδαρμό; Ότι τον είχαν κατεβάσει στο υπόγειο και ο [Κατ. 3]...

Καϊμ: [διακόπτει τον μάρτυρα] Τον Δεκέμβριο του '22 έχετε καταθέσει και περιγράφετε. Γιατί δεν λέτε ότι ήταν παρών και ο [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Πιθανότατα δεν είχε αποτυπωθεί αυτή η λεπτομέρεια στο κεφάλι μου.

Καϊμ: Λεπτομέρεια; Μ' αυτό που είπατε στέλνετε ένα άτομο, το οποίο είναι άμεμπτο, και λέτε «λεπτομέρεια»; 8 Δεκεμβρίου στην κατάθεση γιατί μιλάτε με τόσες πολλές λεπτομέρειες προανακριτικά; Εδώ, στην δεύτερη κατάθεση, δεν επαναλαμβάνετε ένα θέμα που βαραίνει ποινικά και ηθικά ένα άτομο, το οποίο είναι αμέμπτου ηθικής στον Βόλο;

Π.Μ: Δεν το ανέφερα την πρώτη φορά, μου διέφυγε, άνθρωπος είμαι!

Καϊμ: Ποιο σας διέφυγε; Το δεύτερο ή το πρώτο δεν ήταν σωστό; [...] Πάμε στον [μικρό όνομα παιδιού]. [Προς τον πρόεδρο] [μικρό όνομα], κ. Πρόεδρε, είναι ο [επώνυμο παιδιού]. [Προς τον μάρτυρα] Τι σας έχει πει σχετικά με τον ξυλοδαρμό;

Π.Μ: Όταν μαζεύτηκαν τα παιδιά, αυτό μου είπε, ότι τον δείρανε. Τίποτα περισσότερο για απομονώσεις και τα άλλα.

Καϊμ: Εδώ στην δικογραφία λέει: «έρχεται ο κύριος Π.Μ. και μας έβαλε με τα παιδιά και μας ρώταγε 'Τι έγινε σ' εκείνη τη συνάντηση' και εγώ πήρα την πρωτοβουλία να πω ψέματα πως φάγαμε ξύλο. Εγώ τους είπα να τελειώνουν να μιλάνε με τον κ. Π.Μ. Και μου λέει ο κ. Π.Μ. ότι 'είναι ευκαιρία να φύγουν κάποιοι υπάλληλοι απ' την Κιβωτό για τον κ. Ν. και την [Κατ. 6]'. Τι έχετε να πείτε;

Π.Μ: Δεν ξέρω, τί να σχολιάσω; Απαράδεκτα είναι αυτά. Δεν ξερω τι να πω, είναι υπερβολές.

Καϊμ: Εδώ βασίζεται η κατάθεσή σας και όταν αυτός στον οποίο βασίζεστε, λέει ότι λέτε ψέματα;

Υποστήριξη κατηγορίας: [παρεμβαίνει] Δεν είναι κατάθεση. Είναι από τις υπεύθυνες δηλώσεις που εμφανίζονται ξαφνικά.

Καϊμ: Ναι, ναι, αν είπα κατάθεση έκανα λάθος. Λέει λοιπόν στις 30/5 «κατέβηκα στην Αθήνα με την κυρία. Ο νονός μου ήθελε να μου δώσει κάποιες συμβουλές από κοντά. Ούτε ξύλο έφαγα, ούτε τίποτα».

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Καϊμ: «Η [Κατ. 6], υπεύθυνη του Βόλου, νοιαζόταν για όλα τα παιδιά. ο Π.Μ. την μισούσε και πάντα της δημιουργούσε πρόβλημα. Με έβαλε να πω ψέματα. Ποτέ δεν με έβαλε να πω νερό από την τουαλέτα. Εμείς», λέει, «μένουμε σε ένα παλάτι». Σ' αυτό λέει αλήθεια;

Π.Μ: Απαράδεκτες οι δηλώσεις, τις διαφεύδω. 12 άτομα σε ένα δωμάτιο. Ήταν ένα πολύ όμορφο κτίριο, για να στεγάσει μια οικογένεια.

Καϊμ: Είναι αλήθεια ή όχι ότι 7 παιδιά μείνανε στην ίδια τάξη, γιατί κανείς δεν τους ελέγχει; Με τη νέα διοίκηση λέω, τώρα. Ξέρετε ότι έχουν μείνει 7 παιδιά;

Π.Μ: Ξέρω ότι κάποια παιδιά έχουν μείνει, δεν ξέρω πόσα, δεν μπορώ να σας απαντήσω.

Καϊμ: Μείνανε ή δεν μείνανε;

Π.Μ: Ένας έχει μείνει από απουσίες. Έχουν μείνει παιδιά, [μετράει] τέσσερα παιδιά.

Καϊμ: Μπορείτε να δώσετε μια εξήγηση πώς, αφού έφυγαν οι παλιοί κι ήρθατε εσείς και φέρατε νέο αέρα;

Π.Μ: Υπάρχουν παιδιά που έχουν προβλήματα, ήθελαν ειδική αγωγή.

Καϊμ: Υπήρχαν παιδιά που είχαν προβλήματα συμπεριφοράς; Που μιλούσαν αγενώς;

Π.Μ: Ναι, υπάρχουν κι αυτές οι περιπτώσεις.

Καϊμ: Σεξουαλικές σε βάρος μιας επιμελήτριας παιδαγωγού, πώς τις αντιμετωπίζετε; Πώς θα αντιμετωπίζατε κάποιον που λέει «δεν πάω σχολείο» και είναι 16 χρονών;

Π.Μ: Όχι με εργασίες. Τώρα έχουν άλλες ασχολίες, εξωσχολικές, αλλά όχι δουλειά.

Καϊμ: Θέλω να μου πείτε, παιδιά που να έχουν πάει σε έναν όμιλο, και θα το ελέγξω εγώ.

Π.Μ: Ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα παιδιού] πηγαίνουν ιστιοπλοΐα. Σήμερα τα παιδιά έχουν και ψυχολόγους.

Καϊμ: Ο [όνομα παιδιού] πήγαινε σε τέτοιες δραστηριότητες;

Π.Μ: Δεν γνωρίζω.

Καϊμ: Είπατε ότι αυτά τα παιδιά πηγαίνανε σχολείο, ερχόντουσαν πίσω, κάνανε δουλειές, διαβάζανε. Δραστηριότητες μέσα υπήρχαν; Ένα ποδοσφαιράκι, ας πούμε;

Π.Μ: Ναι, υπήρχε.

Καϊμ: Άρα αν πω ότι πηγαίναν σχολείο, διαβάζανε, κάνανε εργασίες, παίζανε, είναι αληθές;

Π.Μ: Ναι.

Καϊμ: Θεωρείτε ότι όταν τα παιδιά ασχολούνται με την καθαριότητα των ατομικών τους ειδών, είναι θετικό, νόμιμο, παράνομο;

Π.Μ: Έκαναν όλες τις δουλειές, ενώ έπρεπε να κάνουν μόνο το δωμάτιό τους.

Καϊμ: Αυτό το θεωρείτε καλό; Κακό; Λογικό; Επιβεβλημένο;

Π.Μ: Σε ένα σπίτι μπορεί τα παιδιά να βοηθήνε. Δεν ξέρω εκεί όμως ποιοι είναι οι κανόνες...

Καϊμ: Όσα παιδιά θέλανε να πάνε σχολείο, πηγαίνανε;

Π.Μ: Ναι.

Καϊμ: Υπήρχε περίπτωση να ακούσατε ότι ένα παιδί ήθελε να πάει και δεν το αφήνανε;

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Καϊμ: Πάμε τώρα στις εργασίες. Πριν από 15 μέρες είδα στην tv μια εκπομπή που λέγεται «στο χωριό» και έδειχνε έναν νεαρό 14 ετών που φύλαγε καμιά εικοσαριά πρόβατα. Και του πήρανε συνέντευξη και είπε «εγώ φυλάω τα πρόβατα, πάω στο σχολείο και θέλω να σπουδάσω». Αυτό πώς το κρίνετε;

Πρόεδρος: [παρεμβαίνει] Θα το κρίνει το δικαστήριο, μην απαντάτε.

Π.Μ: Όλοι έκαναν εργασίες. Έναν μικρό δεν τον έβαζαν να μαζέψει κοπριές, αλλά έκανε τα τζάμια.

Καϊμ: Οι 17χρονοι - 16χρονοι τι δουλειές κάνανε;

Π.Μ: Όλες.

Καϊμ: Και εσείς που το βλέπατε, τι κάνατε;

Π.Μ: Εμείς αυτό το βλέπαμε ως κανονικότητα. Δεν είχαμε μέτρο σύγκρισης. Τώρα με την νέα διοίκηση κατάλαβα γιατί αυτά απαγορεύονται.

Καϊμ: Δηλαδή αυτό γινόταν βάσει εντολών απ' την διοίκηση;

Π.Μ: Ναι.

Καϊμ: Μπορούσατε να κάνετε κάτι;

Π.Μ: Μπορούσαμε απλώς λίγο να τα προστατέψουμε από την πολύ δουλειά.

Καϊμ: Μπορείτε να μου πείτε ένα παιδί, που απασχολήθηκε περισσότερο απ' όσα θα έπρεπε, με εντολή κάποιου συναδέλφου σας; Υπέπεσε στην αντίληψή σας αν κάποιο παιδί έκανε εξαντλητική εργασία;

Π.Μ: Έχω περιστατικό επικίνδυνης εργασίας, όπου ένα παιδί πήρε τροχό να φτιάξει μια πισίνα, και είπα στον [Κατ. 5] ότι αυτό είναι επικίνδυνο.

Καϊμ: Ποιος ήταν μπροστά για να τα δει αυτά;

Π.Μ: Ο επιστάτης.

Καϊμ: Ποιος ήταν αρμόδιος να επιβλέπει τις εργασίες;

Π.Μ: Αρμόδιος ήταν ο επιστάτης, ο κύριος [όνομα].

Καϊμ: Είπε, όταν πήγατε στον Ν., είπε να μην κάνει σβουράκι το παιδί;

Π.Μ: Είπε να μην το κάνει, επειδή αντέδρασα.

Καϊμ: Έχετε ανταλλάξει μηνύματα με τον κύριο Ν.;

Π.Μ: Ναι.

Καϊμ: Έχετε πει στον κύριο Ν. ότι αυτές τις εργασίες τις θεωρείτε σωστές, τις αποδέχεστε και είναι επιβεβλημένες;

Π.Μ: Δεν θυμάμαι, μπορεί. Υπάλληλος είμαι.

Καϊμ: Να σας διαβάσω λοιπόν τι λέτε: «ο [όνομα παιδιού], λόγω ατυχήματος, δεν μπορούσε πολύ, αλλά είναι κορυφή. Μετά ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα παιδιού]. Πάντως από την αρχή τους εξηγώ τα οφέλη της προσπάθειας από τον πάτερ Αντώνιο. [Φωνάζοντας] Μην ξεχνάς τον αγώνα και τις προσπάθειές μου, ώστε να στηρίξω με κάθε μέσο το αγροτικό σχολείο με τους μεγάλους. Όλα αυτά τα συζητάμε, ώστε να καταλαβαίνουν και οι μεσαίοι...» [έντονα] Είστε θαυμαστής του πατρός Αντωνίου;

Π.Μ: Δεν διαφωνώ, εγώ τα έγραφα. Υπήρχε το θεωρητικό μέρος. Όταν χτίστηκε το σχολείο, μου ζήτησαν να βγω στην τηλεόραση.

Καϊμ: Απ' τον Βόλο είμαι κι εγώ, και παίρνω πληροφορίες για τον καθένα. Άλλα τέτοια μηνύματα έχετε στείλει;

Π.Μ: Ναι, εργασιακό είναι το περιεχόμενο.

Καϊμ: Με άλλα παιδιά είχατε έρθει σ' επαφή και να σας έχουν περιγράψει το γεγονός της κλοπής, η οποία έχει παραπτεμφθεί πλέον;

Π.Μ: Όχι.

Καϊμ: Δεν ρωτήσατε; Δεν σας προκάλεσε το ενδιαφέρον; Τρεις δικαστές του Βόλου, που είναι μάλιστα και πολύ σκληροί, παραπέμπονται. Δεν σας προκάλεσε το ενδιαφέρον;

Π.Μ: Όχι.

Καϊμ: Δεν σας προκάλεσε; Εδώ λέτε ότι σας βαρούσαν άδικα! Που δεν έπρεπε, αν σας χτυπούσαν...

Π.Μ: Όχι.

Καϊμ: Αυτά τα παιδιά, που προέρχονται από διαλυμένες οικογένειες, εσείς λοιπόν θεωρείτε τί θα έπρεπε να κάνουν τα παιδιά αυτά; Να έρχονται, να κάθονται, να μην πηγαίνουν σχολείο;

Π.Μ: Δεν είμαι υπέρ του να μην πηγαίνουν σχολείο.

Καϊμ: Απαγόρευσε κάποιος να πάει σχολείο; Για πριν ρωτάω. Τώρα είναι ρεμπέτ ασκέρ!

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Θρασύβουλος Κονταξής: Πότε έγινε η κλοπή... 16/1/22. Γιατί είπατε «υποτιθέμενη»;

Π.Μ: Απ' τις πληροφορίες.

Κοντ: Ο κ. Τ. ποιος είναι;

Π.Μ: Ο επιστάτης της Κιβωτού.

Κοντ: Ο Χ.Χ.;

Π.Μ: Παιδαγωγός.

Κοντ: Η Β.;

Π.Μ: Γραμματέας.

Κοντ: Μ' αυτή την πεντάδα συζητήσατε ό,τι έγινε;

Π.Μ: Παιδαγωγός είμαι στον Άνω Βόλο και συζητιόταν, γνωρίζω ότι είχαν πάει στην Ασφάλεια.

Κοντ: Γνωρίζετε ότι 16 έγινε η κλοπή και 18 το ομολόγησαν;

Π.Μ: Τότε είχα την εντύπωση ότι αποδέχτηκαν την κλοπή αλλά μετά το πήραν πίσω, άρα δεν κλέψαν.

Κοντ: 18 του μηνός ομολογούν. Πότε έρχεται το τιμ απ' την Αθήνα με τον [Κατ. 3]; Δυο μήνες μετά.

Π.Μ: Δεν θυμάμαι.

Κοντ: Δεν σας προξένησε εντύπωση, αφού είχε έρθει η αστυνομία κτλ, γιατί ήρθε το τιμ απ' την Αθήνα; Γιατί να τους δείρουν, αφού είχαν ομολογήσει; Σας προβλημάτισε το γιατί; Αφού είχαν ομολογήσει.

Π.Μ: Με αρρώστησε.

Κοντ: Είπατε για τον φερόμενο ξυλοδαρμό του [όνομα παιδιού]. Αστυνομία ενημερώσατε;

Π.Μ: Δεν ήξερα τι είχε συμβεί, αν τον είχε τσιμπήσει μέλισσα...

Κοντ: Νοσοκομείο τον πήγατε;

Π.Μ: Ήμουν πολίτης, δεν ήμουν υπάλληλος, είχα σχολάσει. Αν πάθαινε κάτι το παιδί στα χέρια μου εκείνη την ώρα θα μου κάνανε μήνυση.

Κοντ: Είχατε παρατηρήσεις όσον αφορά την αποδοτικότητα στην εργασία σας;

Π.Μ: Την αξιολόγησή μου την έκανε η [Κατ. 6] και ο [Κατ. 5], μέτρια ήταν η αξιολόγησή μου.

Κοντ: Η κυρία Π., είπατε, ότι κλείδωνε το παιδί;

Π.Μ: Η κυρία Π. δεν είπα ότι κλείδωνε, είπα δεν ξέρω ποιος μπορεί να δεχόταν να τον ταΐζει.

Κοντ: Να σας το θέσω αλλιώς. Έχουμε ένα παιδί που είναι απομονωμένο και βλέπετε τον ξυλοδαρμό, τον εγκλεισμό επί μήνες. Δεν συμφωνείτε. Μια ανώνυμη επιστολή στις αρμόδιες υπηρεσίες του Δήμου, στείλατε;

Π.Μ: ...

Κοντ: Επειδή είπατε για υπερβολικό ενδιαφέρον για τα παιδιά. Άλλη φορά διαφωνήσατε με τις παιδαγωγικές μεθόδους;

Π.Μ: Όχι όλες τις φορές, με κάποιες ναι, με κάποιες όχι.

Κοντ: Διευκολύνετε ποτέ τον [όνομα παιδιού] να επικοινωνήσει με τον [όνομα παιδιού], πολλαπλώς;

Π.Μ: Με τον [όνομα παιδιού] και με τα παιδιά εγώ δεν είχα σχέσεις, ούτε στο μέσεντζερ, ούτε στο βάιμπερ.

Κοντ: Το κινητό το δώσατε του [όνομα παιδιού] στον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Όχι, δεν γνωρίζω, είναι απίθανα πράγματα.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Τάσος Τριανταφύλλου: Τι διοικητική θέση έχετε τώρα;

Π.Μ: Παιδαγωγός.

Τρ: Τι θέση έχετε; Δεν είστε προϊστάμενος;

Π.Μ: Όχι διοικητική θέση, απλά παιδαγωγός.

Τρ: Ο [όνομα παιδιού], φαντάζομαι, ότι έλεγε αλήθεια;

Π.Μ: Θεωρούσα ότι έλεγε αλήθεια ο [όνομα παιδιού] για το περιστατικό.

Τρ: Θα σας κάνω μόνο μία ερώτηση. Είπατε ότι τον είδατε στον δρόμο. Ακούστε τι λέει ο [όνομα παιδιού] για να δούμε ποιος λέει την αλήθεια. Στην κατάθεσή του λέει «έμεινα μόνος στο δωμάτιο μέχρι το πρωί που ξεκλείδωσε το δωμάτιο ο παιδαγωγός Π.Μ. ο οποίος μόλις με είδε έβαλε τα κλάματα, μου έβαλε πάγο...» κτλ. Ποιος λέει αλήθεια;

Π.Μ: Αυτό το γεγονός που λέτε είναι απίθανο. Κάνει λάθος, να τον ρωτήσετε, δεν ισχύει αυτό. Με φώναξε έξω και πήγα, δεν πήγα στο δωμάτιο.

Τρ: Είστε απ' το '17 ως το '20 στο Διμήνι και από το '20 έως '22 στον Άνω Βόλο;

Π.Μ: Ναι.

Τρ: Επειδή για μένα έχει σημασία. Εκτός απ' τον [όνομα παιδιού], αναφέρατε για κάποιου άλλου είδους απομόνωση; Επειδή εγώ δεν είμαι εδώ απ' την αρχή.

Π.Μ: Ο [όνομα παιδιού], επίσης, και είχε απομακρυνθεί ο [όνομα παιδιού] αλλά μπαινόβγαίνει όποτε ήθελε. Μόνο [όνομα παιδιού] και [όνομα παιδιού] απομονώθηκαν.

Τρ: Απομόνωση, εγκλεισμό του [όνομα παιδιού]θα το είχατε αντιληφθεί;

Π.Μ: Δεν θυμάμαι.

Τρ: Έχει υποπέσει στην αντίληψή σας αν ο [όνομα παιδιού] είχε υποστεί απομόνωση ή εγκλεισμό;

Π.Μ: Αν εννοείτε στον Άνω Βόλο δεν ξέρω. Δεν έχω κάποια εικόνα γι' αυτό, δεν θυμάμαι κάτι.

Τρ: Έχετε πει κάτι σήμερα για τον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Παιδί με ευθύτητα, πολύ καλός, κάθε δουλειά την αναλάμβανε με υπευθυνότητα.

Τρ: Κάποια, εντός ή εκτός εισαγωγικών, κακοποιητική συμπεριφορά απέναντί του έχετε να καταθέσετε στο δικαστήριο; Επειδή έχουν πει ότι ο [όνομα παιδιού]...

Π.Μ: Ένα παιδί ακέραιο.

Τρ: ...δούλευε στην αποθήκη ενώ ήταν βαριά τραυματισμένος.

Π.Μ: Δεν θυμάμαι.

Τρ: Η κ. εισαγγελέας σας ρώτησε αν παρατηρήσατε κάποια κακοποιητική συμπεριφορά ανηλίκου κι εσείς είπατε ό,τι λέτε στην κατάθεσή σας. Από τη στιγμή που αναφερθήκατε σήμερα σε μη παιδιαγωγικές συμπεριφορές που έχουν να κάνουν με αγροτικές δουλειές...

Π.Μ: Αν το παιδί δεν έκανε κάτι καλό, έπρεπε να κάνει δουλειές για να «στρώνει χαρακτήρα».

Τρ: Πού να σου έλεγα η μάνα μου τι μου 'κανε... Τέλος πάντων, εκτός από αυτά τα τρία περιστατικά που έχετε αναφέρει, έχετε κάτι άλλο;

Π.Μ: Σε αυτό το επίπεδο, όχι.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Π.Μ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Γιάννης Κώτσος: Πέστε στο δικαστήριο αυτή τη στιγμή στη δομή Βόλου ποιος είναι προϊστάμενος;

Π.Μ: Ο Β.Τ.

Κώτσος: Δεν λειτουργούν και οι δύο δομές;

Π.Μ: Όχι, άδεια έχει πάρει το Διμήνι τώρα.

Κώτσος: Αυτό το σημείωμα, για το οποίο σας ρώτησε η συνάδελφος υποστήριξης κατηγορίας, και είπατε ότι δεν ξέρετε ποιανού είναι η γραφή, εσείς το είδατε;

Π.Μ: Το είδα.

Κώτσος: Πότε γυρίσατε από την άδειά σας;

Π.Μ: Εγώ έφυγα, έκανα 4-5 μέρες να γυρίσω. Τον Αύγουστο του 2022.

Κώτσος: Για να μην χάνουμε καιρό, λέτε στην κατάθεσή σας ότι γυρίσατε 15 Αυγούστου;

Π.Μ: Μάλλον. Θυμάμαι ότι είχα πάρει άδεια και γύρισα τότε.

Κώτσ: Και καταθέσατε σε ερώτηση του κυρίου Προέδρου ότι έλειπε η σελίδα. Σωστά;

Π.Μ: Ναι, και το είχα πει σε όλους τους παιδαγωγούς, γιατί με έτρωγε αυτή η συμπεριφορά, δεν ήταν φυσιολογική.

Κώτσ: Άρα έχω δύο δεδομένα. Το ένα είναι ότι είδατε αυτή τη σελίδα, και το άλλο ότι όταν επιστρέψατε έλειπε η σελίδα. Δεν είχατε κάτι στα χέρια σας. 4 Οκτωβρίου που δώσατε κατάθεση, είπατε κάτι;

Π.Μ: Ναι.

Κώτσ: Πού το είπατε;

Π.Μ: Στον αστυνόμο.

Κώτσ: 4 Οκτωβρίου δεν υπάρχει το παραμικρό. Περνάνε απ' τις 4 Οκτωβρίου ως τις 8 Δεκεμβρίου δύο μήνες. Και 8 Δεκεμβρίου λέτε «σας καταθέτω δύο σελίδες απ' το βιβλίο των παιδαγωγών».

Π.Μ: Πρέπει να ήταν αυτή...

Κώτσ: Όπου φαίνεται η καταγραφή των εντολών που είχαν δοθεί απ' τον [Κατ. 3]. Πείτε μου τώρα, δεν λέτε λέξη τον Οκτώβριο, λέτε, δεν αναγνωρίζετε τη γραφή. Πείτε μου, πού το βρήκατε και το είπατε τον Δεκέμβρη;

Π.Μ: Εγώ έχω καταθέσει κι αλλά δύο...

Κώτσ: Αυτό το έγγραφο εσείς το καταθέσατε 8/12;

Π.Μ: Ναι.

Κώτσ: Συνεπώς, κύριε, πώς δικαιολογείτε 8 Δεκεμβρίου να καταθέτετε την σελίδα ημερολογίου της βάρδιας των παιδαγωγών, που είπατε ότι είχε εξαφανιστεί, και δεν το είπατε και στη προηγούμενη κατάθεση του Οκτωβρίου;

Π.Μ: Είχα πάρει μια φωτογραφία που την βρήκα μετά από καιρο και θεώρησα χρήσιμο να την καταθέσω, όταν είχαν γυρίσει.

Κώτσ: Και πώς θα θεωρηθεί ότι δεν το φτιάξατε εσείς; Και γιατί δεν το δώσατε τον Οκτώβριο;

Π.Μ: Είχα χαρτιά μαζί μου όταν πηγα στην Αστυνομία και κράτησα ό,τι θεωρούσα.

Κώτσ: Πώς δικαιολογείται ότι 3 Αυγούστου, που γίνεται αυτό το περιστατικό που περιγράψατε, υπάρχει μια διαφορά απόψεων για το τι θα κάνετε, ποια επιστολή θα στείλετε, ποια δεν θα

στείλετε, αν θα διορθώσετε ημερομηνίες και τα λοιπά. 3 Αυγούστου λέτε ότι ήταν στη σελίδα παιδαγωγών, την οποία μετά δεν βρήκατε. Άρα πώς την φωτογραφήσατε;

Π.Μ: Την φωτογράφησα, πριν εξαφανιστεί.

Κώτσ: Φέρτε το κινητό σας, να τη δούμε.

Π.Μ: Έχω αλλάξει συσκευή.

Κώτσ: Άρα, έρχεστε σε ένα δικαστήριο και λέτε ότι είχατε την φωτογραφία και δεν την καταθέσατε τον Οκτώβριο, ότι τον Αύγουστο ήταν εξαφανισμένη και την καταθέσατε τελικά τον Δεκέμβριο, αλλά δεν έχετε το κινητό να μας το δείξετε...

Π.Μ: Όταν γύρισα από την Καλαμάτα, από την κούραση το έχασα και δεν το ξαναβρήκα το κινητό.

Κώτσ: Είπατε κάτι σχετικό στην κατάθεση του Δεκεμβρίου, ότι προέρχεται από αυτό το σκισμένο βιβλίο και είναι από φωτογραφία;

Πρόεδρος: [παρεμβαίνει] Γιατί δεν είπατε ότι είναι από το κινητό σας;

Π.Μ: Τμήμα της σελίδας είχε εξαφανιστεί, όχι όλη η σελίδα.

Κώτσ: Μην ξεχνάτε ότι είστε σε δικαστήριο! [Έντονα] Με κεφαλαία το λέω!

Π.Μ: Δεν το ξεχνάω.

Κώτσ: Το τμήμα της σελίδας που έλειπε είναι αυτό που καταθέσατε;

Π.Μ: Μεγέθυνση έκανα την πρώτη φωτογραφία.

Κώτσ: Πάμε με τον τρόπο που λέτε. Δίνοντας αυτήν την κατάθεση, αναφερόμενος στο πώς σας φώναξε ο κύριος [όνομα παιδιού], λέτε «το πρωί που ξύπνησα, βγήκα απ' το κεντρικό κτίριο και κατευθύνθηκα προς την έξοδο της δομής και είδα τον [όνομα παιδιού], ο οποίος είχε βγει ήδη έξω και με πλησίασε και μου ζήτησε βοήθεια».

Π.Μ: Ναι, «κυριε Μ...», ό,τι είπα...

Κώτσ: Η κυρία Π., στην κατάθεση που έδωσε, είπε ότι έμεινε μόνος σε ξεχωριστό δωμάτιο.

Π.Μ: Ναι, έμεινε μόνος Ένα δωμάτιο είναι.

Κώτσ: Σε αυτό το σπίτι έχετε μείνει εσείς;

Π.Μ: Όχι, να μείνω σε αυτό το παράσπιτο;

Κώτσ: Θα μπορούσα να μείνω σ' αυτό.

Π.Μ: Και στα δύο ήταν ο [όνομα παιδιού].

Κώτσ: Κρίμα που δεν το είχα επισκεφτεί, γιατί ήταν και πολύ χλιδάτο μέσα. Θα έμενα εγώ σε αυτό το σπίτι, αν ερχόμουν.

Π.Μ: Σε αυτό το δεύτερο, ναι. Στο άλλο το μικρότερο, όχι. Δεν είχε τίποτα μέσα. Στο πρώτο ήταν.

Κώτσ: Άρα ήταν ένα σπίτι στο οποίο θα μπορούσε να φιλοξενηθεί και κάποιος άλλος εκτός απ' τον [όνομα παιδιού] [...] Εμπλοκή με ναρκωτικά έχετε ακούσει για τον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Όχι.

Κώτσ: «Στο κεφάλι σας στρώσατε» και αυτό που λετε στην δεύτερη κατάθεσή σας;

Π.Μ: Όχι.

Πρόεδρος: [παρεμβαίνει] Ρωτηθήκατε ήδη.

Κώτσ: Για ποιο λόγο στη δεύτερη κατάθεση για την κακοποιητική συμπεριφορά [όνομα παιδιού] δεν το είπατε και στην καταθεσή σας την πρώτη;

Π.Μ: Μπορεί και να το είχα ξεχάσει. Άνθρωπος είμαι.

Υποστήριξη κατηγορίας: [παρεμβαίνει] Το λέει!

Κώτσ: Για ποιο λόγο 4 Οκτωβρίου μιλάτε ότι σαγόνι, μάγουλο, αυτί πρησμένα, και μετά προσθέσατε και ξεραμένο αίμα;

Π.Μ: Τί να σας πω τώρα, επειδή ήταν...

Κώτσ: Στις 3/8 ότι υπήρχε μια αναστάτωση με τον [όνομα παιδιού], ότι τον παρατηρήσατε και τον είδατε αναστατωμένο. Εκτός από αυτό είδατε κάτι άλλο;

Π.Μ: Έφυγε σφαίρα από μπροστά μου.

Κώτσ: Δεν έχουμε κάτι άλλο, μέχρι τις 15 που επιστρέψατε από την άδειά σας; Κάτι που να σας κάνει να το σκέφτεστε περίεργα;

Π.Μ: Όχι, όχι, δεν μπορούσα να ασχοληθώ. Τελείωσα την δουλειά μου και ασχολήθηκα όταν γύρισα.

Κώτσ: Γιατί παίρνοντας ως δεδομένο ότι 15 Αυγούστου ήρθαν τα παιδιά και σας είπαν αυτά που σας είπαν...

Π.Μ: Όχι, δεν ήρθαν.

Κώτσ: Πώς δικαιολογείται η φωτογραφία;

Π.Μ: Τη δεύτερη μέρα του συμβάντος, είδα ότι έλειπε η σελίδα και την τράβηξα φωτογραφία.

Κώτσ: Κύριε, λαμβάνω τα μέτρα μου όταν αισθάνομαι ότι κάτι περίεργο συμβαίνει. Γιατί δυο μέρες μετά πήρατε φωτογραφία αυτό το ημερολόγιο;

Π.Μ: 4 Αυγούστου ήταν εκεί. Διαβάσατε τι έγραφε; Έλεγε για απομονώσεις, δεν έπρεπε να λείπει. Την έβγαλα φωτογραφία γιατί έγραφε για απομονώσεις και τέτοια απαράδεκτα πράγματα. Και τέτοια βγάζω φωτογραφίες για την τεκμηρίωση.

Κώτσ: Πώς δικαιολογείται το γεγονός ότι εσείς κατονομάζετε ως υποτιθέμενους δράστες τον [Κατ. 3] και τον [Κατ. 2] Αναστάση και η κυρία Π. μόνο τον [Κατ. 3];

Π.Μ: Ό,τι είπε το παιδί στον καθένα.

Κώτσ: Γίνεται να σας πω ότι με χτύπησε ο [Κατ. 2], και μετά να σας πω ότι με χτύπησε και ο [Κατ. 2] και ο [Κατ. 3];

Π.Μ: Τί να σας πω, δεν ξέρω. Αυτό είπαν, αυτό είπα.

Κώτσ: Εδώ, στο περιστατικό του Μαρτίου, καταθέσατε ότι δεν έγινε κάτι, δεν ενημερώθηκε κανείς, δεν πήρατε την εισαγγελία.

Π.Μ: Ενημέρωσα την κυρία Π.

Κώτσ: Είναι δεδομένο ότι 29 Μαρτίου ο [όνομα παιδιού] ενηλικιώθηκε και έφυγε απ' την Κιβωτό. Για ποιον λόγο δεν έκανε καμία μήνυση για ό,τι του συνέβη;

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Κονταξής [παρεμβαίνει]: Αλλά σήμερα βρήκε δικηγόρο!

Κώτσος: Όχι μόνο, είναι η μόνη δίκη όπου η υποστήριξη κατηγορίας έχει περισσότερους δικηγόρους απ' την υπεράσπιση! [προς τον μάρτυρα] Μιλήσατε με καποιον παιδαγωγό βάρδιας;

Π.Μ: Με τον κύριο Β.

Κώτσ: Με άλλους παιδαγωγούς μιλήσατε;

Π.Μ: Μιλούσα, ναι. Όχι με αυτούς που ήταν στο δωμάτιο των παιδιών όμως.

Κώτσ: Τους ρωτήσατε κύριε, εδώ έχω συγκεκριμένα παιδιά. Ρωτήσατε αυτούς που είχαν βάρδια 3/8, «ήρθαν και μου είπαν αυτό». Εσείς παρατηρήσατε κάτι; Μάθατε κάτι; Εσείς το μάθατε, λέτε, στις 15. Μέχρι τότε;

Π.Μ: Ναι, ναι το συζητήσαμε μεταξύ μας.

Κώτσ: Και τι σας είπαν οι άλλοι; Ότι παρατήρησαν σημάδια κακοποιητικών συμπεριφορών ή ότι δεν έγινε τίποτα;

Π.Μ: Ήταν ένα κλίμα τρομοκρατίας, ποιος δεν ήξερε το μότο που ήταν γραμμένο στην Κιβωτό: «Η σιωπή δεν κάνει ποτέ λάθος». Υπήρχε ομερτά.

Κώτσ: Εφόσον περιγράφετε αυτό το κλίμα, πείτε στο δικαστήριο πώς φτάσατε μέχρι την Κιβωτό του Κόσμου στον Βόλο.

Π.Μ: Εγώ ως εργαζόμενος ήμουν συντηρητής αρχαιοτήτων στην Χίο με τον πατέρα Διονύσιο, που ήταν στη Χίο, που τον σέβομαι και θα τον σέβομαι. Ζήτησε να του στείλω βιογραφικό, γιατί ήμουν πολύ καλός στη δουλειά μου.

Κώτσ: Ποιος είναι ο πατέρας Διονύσιος;

Π.Μ: Ο αδελφός του πατρός Αντωνίου.

Κώτσ: Με την σύζυγο ήσασταν μαζί εκείνη την περίοδο;

Π.Μ: Δεν ήμασταν μαζί, αφού ήμουν στην Χίο.

Κώτσ: Εννοώ είχατε κανονική οικογένεια, είχατε χωρίσει;

Π.Μ: Όχι, μαζί είμαστε.

Κώτσ: Πήγατε και διαπιστώσατε αυτά που διαπιστώσατε στον Βόλο. Κάνατε ένα έγγραφο σε οποιαδήποτε αρχή να πείτε αυτά που λέτε στο δικαστήριο;

Π.Μ: Αυτά που λεμε γίνονταν ως κανονικότητα. Το θεωρούσαμε κανονικότητα και αποδεκτό. Μετά τον θάνατο της κυρίας Μαρίνας [πρώτη πρόεδρος της Κιβωτού] άλλαξαν τα πράγματα.

Κώτσ: Υπήρχε λόγος να μετέχετε των ξεναγήσεων που γινόντουσαν;

Π.Μ: Μου λέγανε «θα έρθουν εδώ ένα γκρουπ», σαν να είμαστε στο Αττικό Πάρκο, να τους ξεναγήσω.

Κώτσ: Και σε κάποιον από αυτούς που ήρθαν να ξεναγηθούν είπατε «ξέρεις, δεν είναι τα πράγματα όπως τα βλέπεις»; Τον Μάιο του '21 ήταν καλά τα πράγματα;

Π.Μ: Τον Μάιο του 2021 ήταν το φόρτε του, που έβγαινε στα κανάλια με την αγροτική σχολή, που ήταν όμως θεωρητικά όλα αυτά γιατί δεν υπήρχε βεβαίωση για την σχολή.

Κώτσ: Ο [όνομα παιδιού], όταν έφυγε απ' τον Βόλο, πού πήγε;

Π.Μ: Στον αδελφό του στην Πωγωνιανή, νομίζω.

Κώτσ: Και είναι κάτι κακό αυτό;

Π.Μ: Καθόλου κακό που έφυγε, δεν το σχολίασα.

Κώτσ: Απαντήσατε στον κύριο Πρόεδρο: «πού ξέραμε ότι χτυπιόταν μόνος του;»

Π.Μ: Αμφισβήτησα ότι χτυπιόταν μόνος.

Κώτσ: Το αντίθετο πού το ξέρατε;

Π.Μ: Θα έπρεπε να τον πάρουνε και να τον πάνε στην αστυνομία ή στο [...]

Κώτσ: Μπορείτε να δώστε μια εξήγηση για τα περί της απομόνωσης [όνομα παιδιού]; Τα λέτε πρώτη φορά στο δικαστήριο;

Π.Μ: Δεν ξέρω.

Κώτσ: Ακούσατε ποτέ για εμπλοκές του [όνομα παιδιού] σε ληστεία; Σε κλοπή;

Π.Μ: Όχι.

Κώτσ: Το καλοκαίρι του '22, Αύγουστο και Ιούλιο, είχατε λάβει γνώση ότι γινόταν κάτι εις βάρος της Κιβωτού;

Π.Μ: Δεν ξέρω, γινόντουσαν τόσα πράγματα, δεν μπορούσα να ξέρω.

Κώτσ: Ιούλιο, Αύγουστο '22 και μετά βρεθήκατε εσείς με τον [όνομα παιδιού] και τον [όνομα παιδιού];

Π.Μ: Με τον [όνομα παιδιού] και τον [όνομα παιδιού] υπήρξε μια επικοινωνία, ήπιαμε καφέ στην παραλία του Βόλου, περίπου καλοκαίρι του 2022.

Πρόεδρος: Πότε;

Π.Μ: Καλοκαίρι, και εκεί είδα ότι τα παιδιά δεν ήταν ρεμάλια, όπως μου λέγανε.

Κώτσ: Για ποιόν λόγο βρεθήκατε;

Π.Μ: Τι στην ευχή γινόταν με όλα αυτά που ακούγονται, και ήθελα να ξέρω τι έχει γίνει, γιατί λεγόταν για τα παιδιά άσχημα πράγματα, και βεβαιώθηκα ότι τα παιδιά ήταν μια χαρά. Ούτε ναρκομανείς, ούτε τίποτα.

Κώτσ: Αντίστοιχες επαφές κάνατε και με τους ανθρώπους απ' την Κιβωτό;

Π.Μ: Εγώ σταμάτησα να έχω εμπιστοσύνη στους ανθρώπους της Κιβωτού.

Κώτσ: Και είχατε εμπιστοσύνη σε αυτούς που έκαναν την κλοπή;

[Προσέρχεται ο μάρτυρας Κ. Ερωτήσεις από τον Πρόεδρο.]

Κ: Εργάζομαι ως ιδιωτικός υπάλληλος, ήμουν στην Κιβωτό ως παιδαγωγός.

Πρόεδρος: Υπάρχει περιστατικό βίας μπροστά σας; Έχετε ακούσει περιστατικό από παιδί; Περιγραφή από κάποιον που άσκησε βία; Περιγραφή από παιδαγωγό;

Κ: 3/8/2022, είχα βάρδια εκτάκτως. Είχα ακούσει από τους συναδέλφους ότι ο [Κατ. 3] είχε ασκήσει βία.

Πρ: Μιλήσατε με τον [όνομα παιδιού];

Κ: Όχι.

Πρ: Τον είδατε χτυπημένο;

Κ: Προσπαθώ να θυμηθώ αν τον έχω δει χτυπημένο και δεν το θυμάμαι.

Πρ: Έχετε μιλήσει με τον [όνομα παιδιού] για το περιστατικό;

Κ: Όχι.

Πρ: Άλλο περιστατικό τέτοιο, έχετε να καταθέσετε;

Κ: Αφορά το περιστατικό 3/8, Σάββατο βράδυ, ήμουν βάρδια, εγώ είχα την ομάδα των μεγάλων. Περίπου στις 9 το βράδυ, την ώρα του φαγητού, ήμασταν έξω σε μια απόσταση που ήταν η υπεύθυνη, υπήρχε μια ένταση.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από την Εισαγγελέα.]

Εισαγγελέας: Εσείς είστε παιδαγωγός;

Κ: Ναι, δούλευα με ημιαπασχόληση, εγώ ήμουν παιδαγωγός, μια φορά τη βδομάδα, Σάββατο ή Κυριακή.

Εισ: Για τον [όνομα παιδιού];

Κ: Ο [όνομα παιδιού] ήταν εκεί, έμενε μακριά από τα υπόλοιπα παιδιά. Τις πρώτες μέρες ήταν κλειδωμένος, μετά, από όσο θυμάμαι, δεν χρειαζόταν να ξεκλειδώσεις για να του πας φαγητό.

Εισ: Τον [όνομα παιδιού] τον είχατε δει στον Άνω Βόλο;

Κ: Προσπαθώ να θυμηθώ, δεν θυμάμαι.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας.]

Κλειώ Παπαπαντολέων: Είπατε ότι επισκεπτόσασταν τον [όνομα παιδιού] και του πηγαίνατε φαγητό. Είπατε ότι είχατε κάποια ανησυχία;

Κ: Ήτανε στο κρεβάτι κουκουλωμένος και δεν μπορούσα να τον δω, είχα ανησυχία για αυτόν, δεν ήταν σε καλή κατάσταση ψυχολογικά.

Παπαπ: Δεν σας μιλούσε όταν πηγαίνατε;

Κ: Όχι.

Παπαπ: Για πόσο καιρό τον βλέπατε έτσι;

Κ: Δεν θυμάμαι πόσες μέρες. Άλλαξε και σπιτάκι μετα, 5 - 10 μέρες.

Παπαπ: Πήγαινε σχολείο;

Κ: Δεν γνωρίζω αν πήγαινε σχολείο.

Παπαπ: Ποια ήταν τα καθήκοντά σας ως παιδαγωγού;

Κ: Ό,τι κάνω στην κόρη μου, την τροφή της, την φροντιδα και τα λοιπά.

Παπαπ: Στον Άνω Βόλο τα παιδιά κάνουν εργασίες;

Κ: Ναι.

Παπαπ: Πόσες ώρες;

Κ: Γύρω στις 9 - 10 το πρωί, μέχρι τη μία.

Παπατ: Άρα δουλεύανε 4 ωρες περίπου.

Κ: Ναι.

Παπατ: Όλα τα παιδιά;

Κ: Ναι, όλα τα παιδιά.

Παπατ: Ο [όνομα παιδιού] εργαζόταν το διάστημα της απομόνωσης;

Κ: Δεν θυμάμαι. Εγώ πήγαινα στην ώρα του τελειώματος.

Παπατ: Ξεκλειδώνατε την πόρτα, όταν του πηγαίνατε φαγητό;

Κ: Ναι.

Παπατ: Έτρωγε με τα άλλα παιδιά;

Κ: Ήταν μακριά.

Παπατ: Είχε σημάδια κακοποίησης;

Κ: Δεν θυμάμαι.

Παπατ: Αυτό το συμβάν συζητήθηκε;

Κ: Υπήρχε αναστάτωση.

Παπατ: Και τι είπατε;

Κ: Είναι κάτι που μας φθείρει. Προσπαθούσα να το βαλω σε απόσταση υποσυνείδητα, όχι πως δεν ενδιαφερόμαστε για τα παιδιά, αλλά κάπως υποσυνείδητα.

Παπατ: Είχατε ακούσει κι άλλα τέτοια συμβάντα;

Κ: Όχι.

Εσείς είχατε συνυπογράψει μια επιστολή προς την διοίκηση της Κιβωτού;

Κ: Ναι.

Παπατ: Έγινε; Ποιος ήρθε;

Κ: Ο κύριος Δ.

Παπατ: Τι ενέργειες κάνατε;

Κ: Δεν γνωρίζω.

Παπατ: Σχετικά με τον ξυλοδαρμό του [όνομα παιδιού], έγινε διερεύνηση;

Κ: Είχα κάνει κάποια συνάντηση με τους υπόλοιπους παιδαγωγούς, αλλά...

Παπατ: Μάθατε αν χτυπήθηκε μόνος ή τι είπαν;

Κ: Ακούστηκε ότι υπήρχε η διαμάχη μεταξύ του [Κατ. 3] και του [όνομα παιδιού], και το παιδί είχε χτυπηθεί.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας.]

Μαριλένα Παπαχρήστου: Τι προϋπηρεσία έχετε ως παιδαγωγός;

Κ: Εργαζόμουν και ημουν προπονητής ποδοσφαίρου για παιδάκια.

Παπαχ: Την επίμαχη περίοδο πηγαίνατε κάθε Σάββατο, είχατε και άλλη εργασία;

Κ: Το πρωί σε εργοστάσιο και το απόγευμα στο γήπεδο.

Παπαχ: Την Δευτέρα, τον είδατε τον [όνομα παιδιού], το Σάββατο;

Κ: Νομίζω πρέπει να τον είδα.

Παπαχ: Έχετε ελέγξει αν είχατε βάρδια τότε ή μήπως είχατε άδεια;

Κ: ...

Παπαχ: Είστε σίγουρος ότι εκείνη τη μέρα πήγατε;

Κ: Καλύτερα να πω δεν είμαι σίγουρος.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Ανδρέας Μάτσικας: Πρώτες μέρες πηγαίνατε στον [όνομα παιδιού]. Μπορείτε να περιγράψετε το σπίτι;

Κ: Ένα μικρό σπίτι, μαγαζάκι το λέγαμε, σε ένα μικρό δωματάκι, είχε ένα μικρό wc, 3x5 διάσταση.

Μάτσ: Έτυχε να μπειτε και να μην τον βρείτε εκεί;

Κ: Όχι, όχι. [...] Όταν ανέλαβα βάρδια ενημερώθηκα από τον κύριο Μπ., που ήταν ο υπεύθυνος της ομάδας των μεγάλων ότι πρέπει να είναι μακριά, μόνοι τους, στο δωμάτιό τους. Ένα από τα παιδιά είναι ο [όνομα παιδιού] που ήταν σε μια υπερένταση.

Μάτσ: Θεωρείτε, θα σας μιλούσαν εύκολα για περιστατικό κακοποίησης;

Κ: Θεωρώ πως όχι.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης: Είπατε ότι θέλατε να κρατήσετε μια απόσταση υποσυνείδητα από τα γεγονότα...

Κ: Η δουλειά του παιδαγωγού είναι δύσκολη δουλειά, εκείνη την περίοδο ήμουν σε δύσκολη κατάσταση.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Θρασύβουλος Κονταξής: Για την περίφημη κλοπή του Γενάρη του 2022, ακούσατε κάτι;

Κ: Ναι.

Κοντ: Πήγατε στην αστυνομία;

Κ: Όχι.

Κοντ: Είστε μάρτυρας κατηγορίας στην υπόθεση;

Κ: Δεν είμαι.

Κοντ: Πήρατε κλήση;

Κ: Όχι.

Κοντ: Γνωρίζετε αν ομολόγησαν στην αστυνομία;

Κ: Όχι

Κοντ: Ξέρατε ότι έγινε η κλοπή, πήγαν τα παιδιά στην αστυνομία, αποδέχτηκαν την πράξη;

Κ: ...

Κοντ: Γιατί απολύθηκε η κ. Π.;

Κ: Δεν το συζητήσαμε.

Κοντ: Αξιολόγηση υφίσταστε;

Κ: Ναι.

Κοντ: Ήταν καλές οι αξιολογήσεις σας;

Κ: Καλές ήταν.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Γιάννης Κώτσος: Είχατε βάρδια 3 Αυγούστου; Τι ώρα;

Κ: Από 5 ως 11.

Κώτσος: Ενημερωθήκατε από τον κ. Μπ., τι σας είπε;

Κ: Μου είπε ότι η ομάδα των μεγάλων πρέπει να είναι μακριά από τα υπόλοιπα παιδιά.

Κώτσος: Είναι κάτι κακό αυτό;

Κ: Είναι κάτι κακό αυτό.

Κώτσος: Έχετε δώσει μια κατάθεση. Να ξεκινήσω με το ποιος σας πρότεινε ως μάρτυρα;

Κ: Δεν ξέρω.

Κώτσος: Σ' αυτή την κατάθεση αναφέρεστε και στο ότι ένα από τα παιδιά, [όνομα παιδιού], ήταν ταραγμένος και σε μια υπερένταση...

Κ: Σωστά.

Κώτσος: Αυτή τη συμπεριφορά την επεδείκνυε και στο παρελθόν;

Κ: Κάποιες φορές, ναι.

Κώτσ: Λέτε επί λέξει «συμπεριφορά που το παιδί και στο παρελθόν επιδείκνυε». Δεν σας έκανε, άρα, εντύπωση;

Κ: Όχι.

Κώτσ: Σας ανέφερε κάποιο απ' τα παιδιά κάτι σχετικό;

Κ: Όχι.

Κώτσ: Αντιληφθήκατε στις βάρδιές σας κάποια κακοποιητική συμπεριφορά σε βάρος κάποιου παιδιού;

Κ: Όχι.

Κώτσ: Δεν λέτε πουθενά για φαγητό στον [όνομα παιδιού], για το αν ήταν κλειδωμένος, στην κατάθεσή σας. Και τώρα τα θυμάστε αιφνιδίως, γιατί;

Κ: Δεν τα θυμάμαι αιφνιδίως. Η ερώτηση που μου έκαναν στο αστυνομικό τμήμα ήταν γενική.

Κώτσ: Και δεν αναφέρατε ως σημαντικό ότι, αυτό που λέτε ξαφνικά σήμερα, ότι πηγαίνατε φαγητό σε έναν άνθρωπο, όταν ήταν κλειδωμένος;

Κ: Σας είπα...

Κώτσ: Λέτε ότι στο παρελθόν είχα ακούσει ότι υπήρχε μια διαμάχη μεταξύ του [Κατ. 3] και του [όνομα παιδιού]. Από ποιον το είχατε ακούσει και πότε;

Κ: Δεν θυμάμαι.

Κώτσ: Διαμάχη μεταξύ [Κατ. 3] και [όνομα παιδιού], εννοείτε την κλοπή του Ιανουαρίου;

Κ: Διαμάχη εννοώ κάποιον διαπληκτισμό μεταξύ [Κατ. 3] και [όνομα παιδιού]. Δεν θυμάμαι ποιος παιδαγωγός μου το είχε πει, ωστόσο είδε σημάδια κακοποίησης. Δεν πρέπει να το αναφέρω; Είναι ηθικό χρεος.

Κώτσ: Ο [όνομα παιδιού] είναι δεδομένο ότι έφυγε 29 Μαρτίου. Εσείς πότε του πηγαίνατε φαγητό;

Κ: Είπα και πριν, δεν μπορώ να προσδιορίσω χρονικά.

Κώτσ: 7 Μαρτίου λένε ότι έγινε ένα περιστατικό με τον [όνομα παιδιού]. Εσείς πάτε το φαγητό ανάμεσα 7-29 ή άλλη περίοδο;

Κ: Δεν μπορώ να προσδιορίσω αλλά το παιδί τις πρώτες μέρες είναι ξαπλωμένος και κουκουλωμένος, άρα θεωρώ ότι είναι αρχές, δεν μπορώ να το προσδιορίσω όμως.

Κώτσ: Κατηγορούνται οι κύριοι και ο πάτερ Αντώνιος για κάτι που έγινε στα Κούλουμα. Και λέτε εσείς ότι υπήρχε μια διαμάχη ανάμεσα στον [Κατ. 3] και στον [όνομα παιδιού]. Και δεν θυμάστε να προσδιορίσετε χρονικά;

Κ: Δεν θυμάμαι, δεν έχω λόγο να θυμάμαι.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Μαρίνα Πανίδου: Δεν έχω καταλάβει δύο πράγματα: λέτε ότι δεν θυμόσαστε αν έχετε δει τον [όνομα παιδιού] χτυπημένο. Έχει ειπωθεί ότι είχε χτυπηθεί πολύ, ότι έπρεπε να τον πάνε στο νοσοκομείο, ότι έτρεχε αίμα το αυτί του, κτλ. Αυτό ήταν ένα συνηθισμένο περιστατικό; Συνέβαιναν συχνά αυτά;

Κ: Δεν έχω δει κάτι, όσο ήμουν εγώ δεν έχω ακούσει.

Παν: Υπάρχει περίπτωση να μην έχετε δει ένα παιδί που ήταν τόσο πολύ τραυματισμένο;

Κ: Καλά το λέτε, λογικό είναι και σπάω το κεφάλι μου και δεν μπορώ να θυμηθώ την εικόνα του παιδιού χτυπημένο.

Παν: Υπάρχει περίπτωση να τον είδατε χτυπημένο και να μην το θυμόσαστε;

Συνήγοροι υπεράσπισης: Ναι αλλά δεν ξέρουμε και πότε τον είδε!

Παν: Άρα «δεν το είδα» είναι η σωστή απάντηση.

Κ: Δεν τον είδα.

Παν: Λέτε θέλατε να δείτε αν αναπνέει; Τι έγνοια είχατε;

Κ: Όπως την κόρη μου, που είναι 6 ετών...

Παν: Σε όλα τα παιδιά το κάνατε;

Κ: ...

Παν: Το ότι κυκλοφορούσε τότε που λένε ότι ήταν απομονωμένος το έχετε δει;

Κ: Νομίζω κάποια στιγμή έτυχε να φτάσει κοντά στην κουζίνα αλλά μέχρι εκεί.

Παν: Δηλαδή έβγαινε μόνο όταν ήθελε και συμπτωματικά έβγαινε μόνο όταν πείναγε;

Κ: Όχι δεν λέω αυτό, τον είδα να βγαίνει μια φορά.

Παν: Από το παράθυρο έβγαينه;

Κ: Από το παράθυρο, ναι.

Παν: Πάντως δεν είναι απομόνωση.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Πέτρος Καϊμακάμης: Μπορείτε να μου πείτε το πρόγραμμα μιας ημέρας;

Κ: Εγώ που πήγαινα από τις 12, κάναμε μπάνιο, φαγητό, μετά είχαμε ένα μικρό μαγαζάκι εκεί πέρα και παίρνανε τα παιδιάπραγματάκια.

Καϊμ: Λέει ένας μάρτυρας, «το πρωί πήγαμε για μπάνιο, μετά φαγητό», δεν περιγράφει για δουλειές και τέτοια. Θέλω εσείς να μου πείτε, στη βάρδιά σας.

Κ: Σας είπα, το ωράριό μου είναι Σάββατο με Κυριακή 11, μετά το πρωινό έκαναν κάποιες δουλειές, ανάλογα την ηλικία, πιο ελαφρές ή πιο βαριές.

Καϊμ: Για εσάς αυτές οι εργασίες ήταν φυσιολογικές; Σας προκαλούσαν κάποια αντίδραση; Σκεφτόσασταν ότι «πω πω, τα παιδιά τα βασανίζουν μέσα στη δομή»;

Κ: Θεωρώ ότι ήταν τραβηγμένες δουλειές σε σχέση με την ηλικία τους. Ο χρόνος εργασίας τους ήταν πολύς, ήταν κάτω από τον ήλιο...

Καϊμ: Τι λέτε; Σάββατο έως Κυριακή δεν αναφέρατε καμία εργασία.

Κ: Την ώρα που πήγαινα εγώ, τα παιδιά ήταν στα τελειώματα της εργασίας.

Καϊμ: Τι δουλειές κάνανε δηλαδή;

Κ: Κάποια χόρτα να μαζέψουν, κάποια σκαψιματάκια... να πηγαίνουν στα ζώα να καθαρίζουν...

Καϊμ: Με την [Κατ. 6] και τον κ. Ν. γνωρίζετε;

Κ: Πολύ.

Καϊμ: Ήταν εντάξει στη συμπεριφορά τους;

Κ: Άριστη σχέση.

Καϊμ: Ακούσατε κάποιο παράπονο από κάποιο παιδί εις βάρος τους;

Κ: Δεν θυμάμαι κάτι τέτοιο.

Καϊμ: Κάνατε συσκέψεις;

Κ: Σε δεύτερο χρόνο έπαιρνα μέρος σε αυτές για να ξέρω τι γίνεται.

Καϊμ: Ακούσατε κάποιο παιδί να θέλει να πάει σχολείο και να το απέτρεψε η [Κατ. 6];

Κ: Αυτό δεν έχει πέσει στην αντίληψή μου. Προσπαθούσαν να παροτρύνουν τα παιδιά να πάνε στο σχολείο να μάθουν γράμματα. Δείχνανε ενδιαφέρον.

Καϊμ: Ο Ν.;

Κ: Ναι... αλλά θεωρώ ότι η [Κατ. 6] ήταν καλύτερη απ' τον Ν.

Καϊμ: Το σπίτι, θυμάστε, ήταν πολυτελές;

Κ: Δεν έχω μέτρο σύγκρισης.

Καϊμ: Τι λέτε; Εσείς μένατε σε καλύτερο μέρος απ' το μέρος που έμενε ο Λούλης;

Κ: Εγώ γεννήθηκα φτωχός και κάνω τρεις δουλειές.

Καϊμ: Το σπίτι που έδωσε ο Λούλης ήταν καλό, μέτριο, τι ήταν;

Κ: Το σπίτι στον Άνω Βόλο ήταν καλύτερο από αυτό στο Διμήνι.

Καϊμ: Η απόσταση από τον Άνω Βόλο μέχρι Διμήνι είναι μεγάλη;

Κ: Σε απόσταση, όχι, αλλά είναι γύρω στα 20 λεπτάκια.

Καϊμ: Μαθαίνετε για ποιον λόγο έρχεται ένα παιδί σε μια δομή; Πώς ήρθε εκεί, αν έχει προβλήματα;

Κ: Όχι.

Καϊμ: Είστε παιδαγωγός. Έχετε σπουδάσει;

Κ: Όχι.

Καϊμ: Τότε γι' αυτό θα έπρεπε να είναι κατηγορούμενοι.

Υποστήριξη κατηγορίας: [παρεμβαίνει] Γι' αυτό είναι.

Καϊμ: Μάθατε από ποια δομή ήρθε ο [όνομα παιδιού]; Και γιατί φιλοξενήθηκε από άλλη δομή; Ότι έφυγε από τα Γιάννενα γιατί έκανε ομαδική χρήση χασίς και το έκαναν για να διαλύσουν την παρέα; Και σας λένε εσάς ότι ένας 17χρονος που είναι θηρίο...

Υποστήριξη κατηγορίας: [παρεμβαίνει] Τι θηρίο; Τόσος είναι!

Καϊμ: Αν κάποιο παιδί κάνει χρήση χασίς, τι θα κάνατε για προληπτικό μέτρο ενώ βρίσκεται σε χώρο με παιδάκια 12 χρονών;

Κ: Θα προσπαθούσα να ενημερωθώ.

Καϊμ: Όταν έρχεται ένα παιδί που έχει κακοποιητική συμπεριφορά, που βρίζει, που βγάζει επιθετικότητα, που το στόμα του είναι πεζοδρομίου. Θα το αφήσετε να μένει με τα παιδιά 12-13 χρονών ή θα τα προστατεύσετε;

Κ: Λογικό είναι.

Καϊμ: Να μένει ο χασικλής με 12 χρονών παιδάκι;

Υποστήριξη κατηγορίας: [παρεμβαίνει φωνάζοντας] Είναι δυνατόν να λένε το παιδί χασικλή;

Παπαδιαμάντης: [παρεμβαίνει] Άκουσα δυο-τρεις φορές την παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας, αναφερόμενοι στην αναφερόμενη κλοπή, για την οποία κατηγορείται, ενώ δεν έχει καταδικαστεί.

Καϊμ: Είναι φυσιολογικό να μένει ένας 17χρονος, που κάνει χρήση χασίς, με παιδάκια 12 χρονών; Θα κάνατε διαχωρισμό;

Κ: Θα έκανα κάποιο διαχωρισμό.

Καϊμ: Κάποιοι που έκαναν τον διαχωρισμό, τώρα κατηγορούνται...

Πρόεδρος: [παρεμβαίνει] Δηλαδή η δήλωση του [Κατ. 5] και της [Κατ. 6] είναι ότι έκαναν κάποιο διαχωρισμό;

Συνήγορος υπεράσπισης: Το «τι λέτε» βρίσκεται στις προτάσεις μας!

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Κ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης.]

Τάσος Τριανταφύλλου: Πόσες φορές πήγατε φαγητό; Ή 12, ή 19, ή 26 θα πήγατε, γιατί το συμβάν έγινε στις 7 Μαρτίου.

Υποστήριξη κατηγορίας: [παρεμβαίνει] Δεν λέει πότε πήγε. Μπορεί να πήγε πριν το συμβάν. Από τον Ιανουάριο τον είχαν σε απομόνωση.

Τριαντ: Σας είπε «πότε θα βγω από την απομόνωση»;

Κ: Όχι.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση του μάρτυρα. Ο πρόεδρος εκφωνεί μάρτυρες για την επόμενη δικάσιμο.]

Το δικαστήριο διέκοψε στις 14:45 για την επόμενη δικάσιμο, Τρίτη 28/05/2024, στην ίδια αίθουσα.

Αναπόκριση από την αίθουσα: Μαρινίκη Αλεβιζοπούλου, Τάσος Θεοφίλου

Επιμέλεια: Λουκάς Σταμέλλος, Αυγουστίνος Ζενάκος, Αντώνης Δημόπουλος